

AZ ÖRÖMÜZENET MÁRK SZERINT (1-16)

1.

Márk1.1. Jézus Krisztus, Isten Fia örömhírének (evangéliumának) kezdete,

Márk1.2. amint meg van írva Ézsaiás prófétánál: lám! elküldöm a követemet (angyalomat) előtted, hogy előkészítse utadat,

Márk1.3. segélykiáltó hang a pusztában: készítsétek az Úr útját, tegyétek egyenessé ösvényeit.

Márk1.4. Így tett Bemerítő János a pusztában, hirdette a gondolkodásmód megváltoztatására való bemerítést a bűnök megbocsátása végett

Márk1.5. és kiment hozzá Júdea egész vidéke (tartománya) és a jeruzsálembeliek mindnyájan, és bemerítkeztek általa a Jordán folyamában miközben megvallották bűneiket

Márk1.6. és János ruhája teveszőrből volt és bőrvö volt a derekán és sáskát meg vadmézet evett,

Márk1.7. és ezt hirdette: jön utánam, aki erősebb nálam, én még arra sem vagyok méltó, hogy lehajolva megoldjam a saruszíját.

Márk1.8. Én vízben merítlek be titeket, de Ő majd Szent Szellemben merít be titeket,

Márk1.9. és ezekben a napokban történt, hogy eljött Jézus a galileai Názáretből és bemerítette magát a Jordánba Jánossal,

Márk1.10. és mindjárt, amint feljött a vízből, látta, hogy meghasadtak az egek és a Szellem galamb alakjában, leszállt Rá,

Márk1.11. és hang hallatszott az egekből: te vagy az én szeretett Fiam, benned telik kedvem (gyönyörűségem)

Márk1.12. és a Szellem mindjárt a pusztába hajtotta (kivetette),

Márk1.13. és ott volt a pusztában negyven napig, közben megkísértette (próbára tette) a sátán és együtt volt a vadállatokkal és az angyalok szolgáltak neki,

Márk1.14. és miután Jánost fogságba vetették, Jézus Galileába ment, hirdette az Isten evangéliumát (örömhírét),

Márk1.15. Belépés PDF-be: akdEdl48f?3kdS17@ és (ezt) mondta: betelt az idő és (már) közel van az Isten királyi uralma, változtassátok meg gondolkodásmódotokat és higgyetek az evangéliumban (örömhírnek)

Márk1.16. és mikor a Galileai tenger partján járt, látta Simont és testvérét András, amint kerítőhálót dobtak a tengerbe, mert halászok voltak,

Márk1.17. és azt mondta nekik Jézus: gyertek utánam (kövessetek) és emberhalászokká teszlek titeket

Márk1.18. és mindjárt otthagyták a hálókat, csatlakoztak hozzá,

Márk1.19. és kissé tovább ment, meglátta Jakabot, Zebedeus fiát és testvérét Jánost, amint ők is a hajóban a hálókat kötözgették,

Márk1.20. és mindjárt hívta őket, és otthagyták apjukat, Zebedeust a hajóban a napszámosokkal és elmentek utána,

Márk1.21. és bementek Kapernaumba és mindjárt szombaton bement a zsinagógába, tanított,

Márk1.22. és elálméklodtak (megdöbbenek) tanításán, mert úgy tanította őket, mint akinek hatalma van és nem úgy, mint az írástudók.

Márk1.23. Éppen ott volt a zsinagógában egy tisztátalan szellemben levő ember (aki) felkiáltott,

Márk1.24. ezt mondta: mi közünk egymáshoz, Názáreti Jézus ? Azért jöttél, hogy elpusztíts. Tudom, hogy ki vagy: az Isten Szentje.

Márk1.25. Jézus rászólt: hallgass és menj ki belőle !

Márk1.26. és a tisztátalan szellem össze-vissza rázta az embert és hangos kiabálással kiment belőle,

Márk1.27. és elcsodálkoztak mindnyájan, annyira, hogy egymástól kérdez(get)ték: mi ez ? Tanítása (egészen) új és akkora a hatalma, hogy a tisztátalan szellemeknek is tud parancsolni, és hallgatnak is rá.

Márk1.28. És mindjárt elterjedt a híre mindenüvé, Galilea egész környékére.

Márk1.29. És amint a zsinagógából kijöttek, Jézus egyenesen Simon és András házába ment Jakabbal és Jánossal együtt.

Márk1.30. A Simon anyósa pedig lázas betegen feküdt és mindjárt szóltak is neki felőle.

Márk1.31. Oda is ment hozzá, kézen fogva felsegítette és (mindjárt) elhagyta (megszűnt) a láza és szolgált nekik.

Márk1.32. Amikor lement a nap és este lett odahozták hozzá a rosszullevőket és a démontól megszállottakat mind

Márk1.33. és az egész város odagyűlt az ajtó elé,

Márk1.34. és sok rosszullevőt gyógykezelt különféle betegségekből és sok démonot kihajított és nem engedte, hogy a démonok szóhoz jussanak, mert tudták, hogy kicsoda Ő (mivelhogy felismerték)

Márk1.35. és kora hajnalban, amikor még sötét volt, Jézus felkelt, elindult és elment egy elhagyatott, puszta helyre, és ott imádkozott,

Márk1.36. és Simon és akik vele voltak utána mentek (hogy megkeressék),

Márk1.37. és amikor megtalálták, ezt mondták neki: mindenki keres téged,

Márk1.38. és ezt mondta nekik: menjünk máshová, a közeli városokba, hogy ott is hirdessem az evangéliumot (örömhírt), mert azért jöttem,

Márk1.39. és kiment, hirdette az Igét a zsinagógákban az egész Galileában és a démonokat kihaj(i)totta,

Márk1.40. odajött hozzá egy leprás is, segítségét kérte és térdre borulva ezt mondta neki: hogy ha akarnád, van rá hatalmad, hogy megtisztíts engem !

Márk1.41. És Jézusnak megesett rajta a szíve, kinyújtotta kezét, megérintette és ezt mondta neki: akarom, tisztulj meg !

Márk1.42. és (amint ezt mondta) mindjárt elmúlt a leprája és megtisztult,

Márk1.43. és Jézus dörgő hangon ráparancsolt és azonnal szigorúan elküldte,

Márk1.44. és azt mondta neki: vigyázz, senkinek semmit ne szólj, hanem menj, mutasd meg magadat a papnak és ajánld fel tisztulásodért az áldozatot, amit Mózes rendelt, tanúbizonyságtételül nekik.

Márk1.45. Az pedig elment, elkezdte híresztelni és terjesztetni a dolgot úgy, hogy Jézus nyíltan be sem mehetett (a) városba, hanem inkább távolabbi, csendesebb (lakatlan) helyeken tartózkodott és mégis tódultak hozzá mindenfelől.

2.

Márk2.1. És bement ismét Kapernaumba napok múlva és híre ment, hogy otthon van

Márk2.2. és oly sokan gyűltek össze, hogy még az ajtó előtt sem fértek el, és hirdette nekik az Igét.

Márk2.3. Akkor hozzá jöttek egy bénát hozva, akit négyen cipeltek.

Márk2.4. De nem tudták a nagy tömegtől hozzá vinni, (ezért) kibontották a háztetőt, ahol Ő volt és a nyíláson át engedték le a hordágyat, amelyen a béna feküdt.

Márk2.5. És látva Jézus a hithűségüket, ezt mondta a bénának: gyermekem, meg vannak bocsátva a bűneid.

Márk2.6. De ott ültek néhányan az írástudók közül és így okoskodtak (tanakodtak) szívükben:

Márk2.7. miért beszél ez így ? Káromkodik ! Ki bocsáthatja meg a bűnt, hacsak nem egy, az Isten ?

Márk2.8. és mindjárt felismerte Jézus szellemével, hogy így okoskodnak (tanakodnak) magukban, s ezt mondta nekik: miért gondoltok ilyeneket (tanakodtok így) szívetekben ?

Márk2.9. Mi könnyebb: azt mondani a bénának, meg vannak bocsátva neked a bűneid: vagy azt mondani: kelj föl, fogd a hordágyadat és járj ?

Márk2.10. tudjátok hát meg, hogy az Emberfiának van hatalma a földön a bűnök megbocsátására, és így szólt a bénához:

Márk2.11. neked mondom, kelj föl, fogd a hordágyadat és menj haza !

Márk2.12. És az fölkelt és mindjárt fogta a hordágyát, mindenki szeme láttára kiment, úgy, hogy magukon kívül voltak mind és dicsőítették az Istent, ezt mondva: ilyet még nem láttunk soha.

Márk2.13. És ismét kiment a tenger mellé és a tömeg mind kiment utána, és tanította őket.

Márk2.14. Ahogy a vámnál elhaladt, meglátta, hogy ott ül Lévi, Alfeus fia és ezt mondta neki: kövess engem ! és az felállt és követte,

Márk2.15. és történt, hogy mikor asztalhoz telepedett Lévi házában, sok vámszedő és bűnös is odatelepedett Jézussal és tanítványaival együtt az asztalhoz, mert sokan voltak kik nyomába szegődtek (követői)

Márk2.16. és a farizeusok közül való írástudók látván, hogy a bűnösökkel és vámszedőkkel (együtt) eszik, ezt mondták a tanítványainak: hogy-hogy a vámszedőkkel és bűnösökkel együtt eszik (és iszik),

Márk2.17. és mikor Jézus ezt meghallotta, ezt mondta nekik: a jóerőben lévőknek nem kell (az) orvos, hanem azoknak, akik rosszul vannak. **Nem azért jöttem, hogy a (meg)igaz(ult)akat hívjam, hanem, hogy a bűnösöket (céltevesztetteket).**

Márk2.18. Amikor pedig a János tanítványai és a farizeusok böjtöltek, odamentek Hozzá és ezt mondták neki: miért van az, hogy a János tanítványai és a farizeusok tanítványai is böjtölnek, a tied pedig nem böjtölnek ?

Márk2.19. és ezt mondta nekik Jézus: vajon böjtölhet-e a násznép, míg velük van a vőlegény ? Amíg velük van a vőlegény, nem böjtölhetnek,

Márk2.20. de jönnek napok, amikor kiragadják a vőlegényt körükből, akkor böjtölnek majd azon a napon.

Márk2.21. Senki sem varr új posztóból foltot (ócska) ruhára, ha pedig (netán) mégis, akkor a toldás kiszakítja a régit és még nagyobb szakadás lesz,

Márk2.22. és senki sem tölt új bort régi tömlőkbe, vagy ha mégis, a bor szétrepeszti a tömlőt és a bor is, a tömlő is tönkremegy: új bor új tömlőbe való.

Márk2.23. És úgy történt, hogy szombaton a vetések közt vitt keresztül az útja és a tanítványok útközben tépdesni kezdték a búzakaraszokat

Márk2.24. és a farizeusok ezt mondták Neki: nézd miért tesznek olyat szombaton, amit nem szabad ?

Márk2.25. és ezt mondta nekik: sosem olvastátok, mit csinált Dávid, amikor szükségét szenvedett és a társaival (vele lévőkkel) együtt éhezett ?

Márk2.26. (Hogyan) ment be az Isten házába Abiátár főpap idejében, és ette meg a kitett szent kenyereket, amelyeket csak a papoknak szabad megenniök és adott a vele lévőknek is ?

Márk2.27. És ezt mondta nekik: a szombat az emberért lett és nem az ember a szombatért.

Márk2.28. Így ura az Emberfia a szombatnak is.

3.

Márk3.1. És bement ismét a zsinagógába és volt ott egy elszáradt kezű ember,
Márk3. 2. és szemmel tartották (figyelték), vajon szombaton gyógykezeli-e azt, hogy vádat emelhessenek ellene (bevádolhassák Őt),
Márk3.3. és ezt mondta az elszáradt kezű embernek: állj ki a középre !
Márk3.4. és ezt mondta nekik: szabad-e szombaton jót vagy rosszat tenni, lelket menteni, vagy veszni hagyni ?Azok pedig hallgattak.
Márk3.5. És haraggal körültekintett rajtuk, elszomorodva szívük kérgessége miatt és ezt mondta az embernek: nyújtsd ki a kezedet! és az kinyújtotta és helyreállt a keze,
Márk3.6. és kimentek a farizeusok tüstént és a Heródes-pártiakkal együtt tanácskozni kezdtek ellene, hogy miképpen veszítsék el Őt.
Márk3.7. És Jézus tanítványaival együtt visszavonult a tenger mellé és nagy sokaság követte Galileából és Júdeából.
Márk3.8. és Jeruzsálemből és Idumeából és a Jordánon túlról, Tírus és Szidón környékéről, nagy sokaság jött hozzá mikor hallották, hogy milyen nagy dolgokat tesz (visz véghez)
Márk3.9. és szólt a tanítványainak, tartsanak készenlétben egy csónakot, nehogy a tolongó tömeg szorongassa (agyony nyomja),
Márk3.10. mert sokakat gyógykezelt, úgyhogy akiknek valami bajuk volt, megrohanták, hogy érinthessék,
Márk3.11. és a tisztátalan szellemek, amikor Őt meglátták, eléje borultak és kiáltozva mondták: Te vagy az Isten Fia !
Márk3.12. de Ő szigorúan (keményen) rájuk szólt, nehogy nyilvánvalóvá tegyék Őt (felfedjék kilétét),
Márk3.13. és felment a hegyre, és magához szólította (hívta) azokat, akiket akart, és odamentek hozzá.
Márk3.14. És tizenkettőt választott ki (rendelt arra), hogy vele legyenek és hogy elküldje őket hirdetni az evangéliumot (örömhírt),
Márk3.15. és hogy legyen hatalmuk kihaj(i)tani a démonokat
Márk3.16. és kiválasztotta a tizenkettőt: Simont, akinek a Péter nevet adta,
Márk3.17. és Jakabot a Zebedeus fiát és Jánost, a Jakab testvérét és ezeknek a Boanérge sz nevet adta, ami azt jelenti: az égzengés fiai,
Márk3.18. és Andrást és Fülöpöt, Bertalant és Mátét és Tamást, Jakabot, az Alfeus fiát és Tádét és a kánanei Simont,
Márk3.19. és az (is)kárióti Júdást, aki el is árulta Őt.
Márk3.20. (Azután) hazatért és ismét tömeg gyűlt össze, úgyhogy még kenyeret sem ehettek,
Márk3.21. és amikor az övéi ezt meghallották, kijöttek, hogy megfogják, mert azt mondták, hogy magán kívül van.
Márk3.22. A Jeruzsálemből jött írástudók ezt mondták: Belzebub szállta meg, és hogy a démonok fejedelme által haj(i)tja ki a démonokat
Márk3.23. és miután magához hívta őket, példázatokban mondta nekik: hogyan képes egy sátán kihaj(i)tani egy sátánt ?
Márk3.24. és ha egy királyság meghasonlik önmagával, nem képes megállni az a királyság,
Márk3.25. ha egy ház (család) meghasonlik önmagával, az a ház (család) nem állhat meg,
Márk3.26. és ha a sátán önmaga ellen támad és meghasonlik magával, nem maradhat meg, hanem vége van.
Márk3.27. Senki sem mehet be az erős ember házába és nem rabolhatja el holmiját, ha csak előbb meg nem kötözi az erős embert és (csak) akkor rabolja ki házáat.
Márk3.28. Ámen, mondom néktek, hogy minden bűn és káromló szó, amit csak kiejtenek az emberek, bocsánatot nyer,

Márk3.29. de aki a Szent Szellemet káromolja, nem nyer bocsánatot a (világ)korszakra, hanem bűne egy (világ)korszakra megmarad

Márk3.30. mivelhogy ezt mondták róla: tisztátalan szellem vette birtokába,

Márk3.31. és jött az anyja és testvérei és kívül megálltak, beküldtek érte és hívták.

Márk3.32. És körülötte a tömeg ült és mondták neki: nézd, anyád és testvéreid kint vannak és keresnek téged,

Márk3.33. és Ő így válaszolt nekik, ezt mondta: ki az én anyám és kik az én testvéreim ?

Márk3.34. És végighordozta tekintetét azokon, akik körülötte körben ültek és ezt mondta: lám, az én anyám és az én testvéreim !

Márk3.35. aki cselekszi (megteszi) az Isten akaratát, az az én testvérem és nővérem és anyám.

4.

Márk4.1. És ismét tanítani kezdett a tenger partján és igen nagy tömeg gyűlt Hozzá, azért hajóba szállt és így Ő a tengeren, a tömeg szemközt a tenger partján, a szárazföldön volt.

Márk4.2. És sokra tanította őket példabeszédekben, ezt mondta nekik a tanításában:

Márk4.3. halljátok: lám! kiment a magvető vetni,

Márk4.4. és magvetés közben történt, hogy némely szem az útfélre hullott és jöttek a madarak és felcsipegették

Márk4.5. és más szemek a köves helyre hullottak, ahol nem volt elég földje, és mindjárt kikelt, mivelhogy nem volt mély földje,

Márk4.6. és mikor a nap felkelt, megsütötte és mivel nem volt gyökere, kiszáradt.

Márk4.7. Más szemek a tövisek közé estek, amint a tövisek felnőttek, megfojtották és termést nem hozott,

Márk4.8. de volt mag, amely kitűnő földbe esett és termést hozott mikor felnőtt és gyarapodott és az egyik harminc annyit hozott és a másik hatvan annyit és ismét a másik száz annyit,

Márk4.9. azután ezt mondta nekik: akinek van füle a hallásra, hallja meg,

Márk4.10. és amikor egyedül maradt, megkérdezték Őt a példázat felől azok, akik a tizenkettővel együtt körülötte voltak,

Márk4.11. és megmondta nekik: nektek adatott, hogy megtudjátok Isten Királyságának titkát, a kívülvalókhöz pedig minden példabeszédben jut el, hogy

Márk4.12. nézvéen nézzenek, de ne lássanak, hallván halljanak, de ne értsék, nehogy megtérjenek és bocsánatot nyerjenek

Márk4.13. és ezt mondta nekik: nem értitek ezt a példabeszédet ? Hogyan értitek meg majd a többi példabeszédet ?

Márk4.14. A magvető az Igét hinti (veti),

Márk4.15. akikben útszélre hull az Ige, amikor meghallják, mindjárt jön a sátán, és kiragadja a beléjük (szívükbe) vetett Igét,

Márk4.16. és hasonlóképpen, akiknél köves helyre hull a mag, amikor hall(gat)ják az Igét, mindjárt örömmel fogadják,

Márk4.17. de nem ereszt bennük gyökeret, hanem ideig-óráig tart, de ha nyomorúság (szorongatás) vagy üldözés éri őket az Ige miatt, mindjárt eltántorodnak.

Márk4.18. És mások, akikben a tövisek közé esik, hall(gat)ják az Igét,

Márk4.19. de e (világ)korszaknak tépő gondjai és a csalóka (félrevezető) gazdagság és a többi dolgokat körülrajzó vágyak belopóznak (behatolnak) a szívükbe, megfojtják az Igét és terméketlen marad

Márk4.20. és akikben kitűnő földbe hullott a mag, olyanok, akik hallgatják az Igét és befogadják (magukévá is teszik) és harminc- és hatvan- és százszoros termést hoznak

Márk4.21. és ezt mondta nekik: vajon azért van a mécs, hogy a mérővéka alá tegyék, vagy az ágy alá ? Nem azért, hogy a mécstartóra helyezték ?

Márk4.22. mert nincs elrejtve semmi, ami nyilvánvalóvá ne lenne, nincs semmi titok, ami napfényre ne kerülne.

Márk4.23. Akinek füle van a hallásra, hallja meg,

Márk4.24. és ezt mondta nekik: figyeljete arra, amit hallotok. Amilyen mértékkel mérték, olyannal mérnek majd nektek is és ráadást is adnak hozzá nektek.

Márk4.25. Mert akinek van, még kap hozzá és akinek nincs, azt is elfogják venni tőle, amije van

Márk4.26. és ezt mondta: úgy van az (ember) Isten Királyságá(Val), mint mikor az ember magot vet a földbe

Márk4.27. és akár alszik és akár felkel, éjjel és nappal, a mag kikel és szárba szökik, maga sem tudja, hogyan,

Márk4.28. magától terem a föld, először szárat, azután kalászt, majd telt (gabona) szemet a kalászbán.

Márk4.29. Mikor pedig a termés beérett, mindjárt nekiereszti a sarlót, mert érkezett az aratás

Márk4.30. és ezt mondta: mihez hasonlítsuk az Isten Királyságát ? Vagy milyen példázatba foglaljuk ?

Márk4.31. Olyan, mint a mustármag, amelyet mikor a földbe vetnek, kisebb minden magnál a földön,

Márk4.32. de azután, hogy elvetették, felnő és minden kerti veteménynél nagyobb lesz, és nagy ágakat hajt, úgy, hogy árnyékában fészkelhetnek az égi madarak,

Márk4.33. és sok ilyen példázattal szólt nekik az Igét, hogy képesek legyenek megérteni.

Márk4.34. Példázat nélkül pedig nem szólt nekik, de mikor (tanítványai) magukra maradtak, a tanítványainak mindent részletesen megmagyarázott,

Márk4.35. és azt mondta nekik aznap, amikor este lett: menjünk át a túlsó partra !

Márk4.36. és elengedték (szétoszlatták) a tömeget, Őt pedig magukkal vitték úgy, ahogy éppen volt a hajóban, de más hajók is voltak vele.

Márk4.37. És nagy szélvihar támadt és a hullámok becsaptak a hajóba, úgyhogy már-már megtelt a hajó.

Márk4.38. Ő pedig a hajó végében a vánkoson elaludt, de felköltötték és ezt mondták neki: Tanítómester, nem törődsz azzal, hogy elveszünk ?

Márk4.39. és fölkel, megdorgálta a szelet és ezt mondta a tengernek: csendesedj, némulj el ! és a szél elült és nagy csend lett,

Márk4.40. és ezt mondta nekik: miért vagytok ennyire gyávák ? Hogyan van az (hogy) nincs hithűségetek ?

Márk4.41. és megfélemlettek nagy félelemmel és így szóltak egymáshoz: kicsoda hát ez, hogy a szél is, tenger is engedelmessé válik neki ?

5.

Márk5.1. És eljutottak a tenger túlsó partjára, a gerazaiak vidékére

Márk5.2. és amint kiszállt a hajóból, a sírboltok közül mindjárt elébe ment (egy) tisztátalan szellemtől megszállott ember,

Márk5.3. akinek a sírboltokban volt lakása és láncokkal sem tudta őt senki fogva tartani,

Márk5.4. mert sokszor volt békókkal és láncokkal megkötve, de a láncokat széttépte és a bilincseket összetörte és senkinek sem sikerült megfékeznie.

Márk5.5. És mindenkor, éjjel és nappal a sírboltokban és a hegyekben volt, kiáltozott és kövekkel vagdosta (ütötte-verte) magát.

Márk5.6. Amikor pedig távolról meglátta Jézust, odafutott hozzá, és leborult előtte,

Márk5.7. és nagy hangon kiabálva ezt mondta: mi dolgunk van egymással Jézus, a magasságos Istennek Fia ? az Istenre kérlek, nehogy gyötörj engem,

Márk5.8. mert ezt mondta neki: menj ki tisztátalan szellem ebből az emberből.

Márk5.9. És megkérdezte őt: mi a neved ? és az így felelt Neki: Légió a nevem, mivelhogy sokan vagyunk.

Márk5.10. És rimánkodva segítségét kérte, hogy ne zavarja el őket erről a vidékről.

Márk5.11. Volt pedig ott a hegyoldalon egy nagy legelésző disznónyáj.

Márk5.12. És rimánkodva kérték: küldj minket a disznókba, hogy beléjük menjünk

Márk5.13. és megengedte nekik, és kijöttek a tisztátalan szellemek, bementek a disznókba (megszállták) és a csürhe lerohant a meredekről a tengerbe, mintegy kétezren és belefúlladtak a tengerbe.

Márk5.14. Akik pedig legeltették, elmenekültek és elvitték a hírért a városba és a tanyákra, és kitódultak, hogy lássák, mi történt.

Márk5.15. Jézushoz érve látták, hogy akit a démonok légiója megszállva tartott, ott ül felöltözve és eszénél van: és félelem fogta el őket.

Márk5.16. És akik látták (a szemtanúk) elbeszélték nekik, mi történt a démoni megszállással és a disznókkal.

Márk5.17. És kérni kezdték Őt, hogy menjen el a határaikból.

Márk5.18. Amikor beszállt a hajóba az, aki az imént még démoni megszállott volt, kérte, hogy vele lehessen,

Márk5.19. de Jézus nem engedte meg neki, hanem így szólt hozzá: menj haza a tiedhez és add hírért nekik, mily nagy dolgokat tett veled az Úr, és hogy megkönyörült rajtad,

Márk5.20. és elment és hirdetni kezdte a Tízvárosban, mily nagy dolgokat tett vele Jézus és mindenki elcsodálkozott.

Márk5.21. Amikor ismét átért Jézus a hajóval a túlsó partra, nagy tömeg gyűlt oda Hozzá, Ő pedig a tenger partján volt,

Márk5.22. és jött egy Jairus nevű zsinagógai elöljáró és amikor meglátta, lábaihoz borult

Márk5.23. és nagyon kérte (esedezett Hozzá), és ezt mondta: a kislányom halálán van, jöjj azért, tedd rá kezedet, hogy megmeneküljön és éljen,

Márk5.24. és elment vele és nagy tömeg követte és tolongott körülötte,

Márk5.25. egy asszony pedig, aki már tizenkét esztendeje vérfolyásos volt

Márk5.26. és sokat szenvedett sok orvostól, és mindenét rájuk költötte, de semmi hasznát nem vette, sőt még inkább rosszabbra fordult az állapota,

Márk5.27. hallott Jézusról, a tömegben háta mögé furakodott, megérintette a ruháját,

Márk5.28. mert az gondolta: ha érinthetem akárcsak a ruháját is, megmenekülök.

Márk5.29. És mindjárt kiapadt a vérzés forrása, érezte testén, hogy kigyógyult kízó bajából,

Márk5.30. és Jézus mindjárt észrevette magán, hogy erő áradt ki belőle, megfordult a tömegben és ezt mondta: ki érintette meg a ruhámat ?

Márk5.31. a tanítványai ezt mondták neki: látod, hogy körülötted tolong a tömeg, és ezt mondod: ki érintett engem ?

Márk5.32. és Ő körültekintett, hogy meglássa azt, aki ezt tette,

Márk5.33. az asszony pedig félve és remegve, mert tudta mi történt vele, előjött és leborult előtte és elmondta neki a való(igaz)ságot.

Márk5.34. Ő pedig ezt mondta neki: leányom, a te hit(hűség)ed megmentett: menj el békében és légy egészséges, mentes a te kízó bajodtól.

Márk5.35. Még Ő beszélt, amikor a zsinagóga előljárójának házától odaérkezők azt mondták: a leányod meghalt, mit zaklatod (fárasztod) még a Tanítómestert ?
Márk5.36. Jézus pedig, amikor meghallotta, amit mondtak, így szólt a zsinagóga előljárójához: nehogy félj, csak higgy !
Márk5.37. és nem engedte meg senkinek, hogy vele menjen, csak Péternek, Jakabnak és Jánosnak, a Jakab testvérének.
Márk5.38. Amikor odaértek a zsinagóga előljárójának a házához és látta a zűrzavart és a sok siránkozót és jajveszékelőt,
Márk5.39. bement és ezt mondta nekik: mit zajongtok és siránkoztok, a (kis)gyermek nem halt meg, hanem csak alszik,
Márk5.40. erre kinevették Őt, Ő pedig kiküldte (kihajtotta) mindannyiójukat, maga mellé vette a gyermek apját és anyját és azokat, akik vele voltak és bement oda, ahol a (kis)gyermek volt,
Márk5.41. megfogta a (kis)gyermek kezét és ezt mondta neki: talitha kum, ami annyit jelent: kisleány, neked mondom, ébredj (kelj) fel !
Márk5.42. és mindjárt felállt a kislány és járt, mert tizenkét éves volt, és azok elámultak nagy álmélnkodással,
Márk5.43. de szigorúan meghagyta nekik, hogy senki ezt meg ne tudja, és azt mondta, adjanak enni a kislánynak.

6.

Márk6.1. És elindult innen és elment a hazájába, követték a tanítványai is.
Márk6.2. És amint szombat lett, tanítani kezdett a zsinagógában és sokan hallgatták és elálmélnkodtak, ezt mondták: honnét vette ez ezeket ? és micsoda bölcsesség ez, mely neki adatott és a csodatevő erők, amik kezei által történnek ?
Márk6.3. (Avagy) nem az ácsmester ez, a Mária fia, Jakab és József, Júdás és Simon testvére ? Ugye nővérei is itt vannak nálunk ? És megbotránkoztak (megütköztek) benne.
Márk6.4. És így szólt hozzájuk Jézus: csak a hazájában, a rokonai körében és a saját a saját házában nincs becsülete a prófétának,
Márk6.5. nem is tehetett ott semmi csodát, csak néhány gyengélkedőt gyógykezelt kézzel.
Márk6.6. És csodálkozott azok hitetlenségén. És bejárta a környező falvakat sorra és tanított,
Márk6.7. majd magához hívta a tizenkettőt és kezdte őket kiküldeni kettesével és teljhatalmat adott nekik a tisztátalan szellemeken,
Márk6.8. és meghagyta nekik, hogy az útra semmit ne vigyenek, csak (egy) (vándor)botot, se kenyeret, se (koldus)tarisznyát, se rézpénzt az övükben,
Márk6.9. hanem kössenek sarut, de ne vegyenek magukra két ruhát,
Márk6.10. és ezt mondta nekik: ha valahol betértek egy házba, maradjatok addig ott, míg onnan tovább nem mentek.
Márk6.11. És ahol nem fogadnak be titeket és nem hallgatnak rátok, menjete el onnan, még a lábatokra tapadt port is rázzátok le, ellenük szóló tanúbizonyság-tételül,
Márk6.12. és kimentek, hirdették, hogy új felismerésre kell térni (változtassák meg gondolkozásmódjukat)
Márk6.13. és sok démont kihajtottak és sok gyengélkedőt kentek meg olajjal és részesítettek gyógykezelésben.
Márk6.14. Hallott róla Heródes király is, mert ismertté vált a neve és ezt mondta: Beméritő János kelt életre a halálból és ezért működnek benne a csodatevő erők.

Márk6.15. Voltak pedig mások, akik ezt mondták, hogy Ő Illés, (ismét) mások pedig azt mondták, hogy egy a próféták közül.

Márk6.16. Amikor meghallotta ezt Heródes, ezt mondta: akit pedig én lefejeztettem, az a János kelt életre.

Márk6.17. Mert ez a Heródes fogatta el Jánost és kötöztette meg a börtönben testvérének Fülöpnek felesége, Heródiás miatt, akit feleségül vett,

Márk6.18. mert János megmondta Heródesnek, hogy: nem szabad neked (feleségül) vened a testvéred feleségét.

Márk6.19. Heródiás pedig megneheztelt rá, meg is akarta őt öletni, de nem tehetette,

Márk6.20. mert Heródes félt Jánostól, tudta, hogy igazságos és szent férfiú és védelmezte (vigyázott rá), és amikor hallgatta, sokszor zavarba jött, mégis szívesen hallgatta.

Márk6.21. De eljött a kedvező alkalom napja, mikor Heródes születése napján lakomát adott főurainak és ezredeseinek és Galilea előkelőségeinek.

Márk6.22. És eljött Heródiás leánya és táncolt, megtetszett Heródesnek és vendégeinek (a vele asztalnál levőknek): a király pedig ezt mondta a leánynak: kérj (tőlem) amit akarsz és megadom neked,

Márk6.23. meg is esküdött neki, hogy: bármit kérsz tőlem, megadom neked, akár királyságom felét is,

Márk6.24. az pedig kiment és megkérdezte anyját: mit kérjek ? Az pedig így felelt: Bemerítő János fejét,

Márk6.25. és mindjárt bement sietve a királyhoz, megkérte, ezt mondta: azt akarom, hogy azonnal add nekem egy tálon a Bemerítő János fejét,

Márk6.26. és bár nagyon elszomorodott a király, de esküje és az asztaltársaság (vendégek) miatt nem akarta elutasítani őt,

Márk6.27. és mindjárt elküldött egy hóhért azzal a paranccsal, hogy hozza el János fejét, és az elment és lefejezte a börtönben,

Márk6.28. és elhozta a fejét egy tálon, és odaadta a leánynak, és a leány odaadta azt anyjának,

Márk6.29. és amikor a tanítványai ezt meghallották, eljöttek és a holttestet elvitték és egy sírboltba helyezték,

Márk6.30. és összegyűltek az apostolok Jézushoz és hírt adtak neki mindenről, amiket tettek és amit tanítottak.

Márk6.31. Ő pedig ezt mondta nekik: jertek velem külön egy puszta (elhagyatott) helyre és pihenjete (nyugodjatok) meg egy kicsit, mert sok volt a jövő-menő, hogy még enni sem volt alkalmas idejük,

Márk6.32. és elmentek hajóval egy puszta (elhagyatott) helyre, hogy magukban (külön) legyenek,

Márk6.33. de sokan meglátták őket, amikor elindultak és rájuk ismertek és minden városból gyalog odasiettek és meg is előzték őket,

Márk6.34. és amikor Jézus kiszállt, meglátta a nagy (nép)tömeget és megesett rajtuk a szíve, mert olyanok voltak, mint a juhok, pásztor nélkül és kezdte őket sok mindenre tanítani,

Márk6.35. és már későre járt az idő, hozzá mentek a tanítványok, ezt mondták: elhagyatott ez a hely és az idő már későre jár,

Márk6.36. bocsásd (küldd) el őket, hadd menjenek a környező tanyákra és falvakba, hogy ennivalót vásároljanak maguknak.

Márk6.37. Ő azonban ezt válaszolta nekik: adjatok ti nekik enni, de ők azt mondták neki: tán elmenjünk és vásároljunk kétszáz dénárért kenyeret és úgy adjunk nekik enni ?

Márk6.38. Ő pedig ezt mondta nekik: hány kenyereitek van ? menjete (nézzétek) meg ! amikor megtudták, ezt mondták: öt és két halunk,

Márk6.39. és elrendelte nekik, hogy telepítsenek le mindenkit csoportokba a zöld fűre,

Márk6.40. le is telepedtek, külön-külön, százas és ötvenes csoportokban.

Márk6.41. És Ő fogta az öt kenyeret és a két halat, feltekintett az égbe, áldást mondott és megtörte a kenyeret és (oda)adta tanítványainak, hogy tegyék elájük, a két halat is szétoztotta, mindnyájuknak,
Márk6.42. mindenki evett és jól is lakott
Márk6.43. és tizenkét kosarat töltöttek tele a felszedett kenyérdarabokkal és a halakkal is.
Márk6.44. Azok pedig akik a kenyeréből ettek, ötezren voltak (csak a) férfiak
Márk6.45. és mindjárt kényszerítette a tanítványokat, hogy szálljanak a hajóba és előre keljenek át a túlsó partra, Betsaida felé míg Ő elbocsátja (szétozlatja) a tömeget,
Márk6.46. és (mikor) búcsút vett tőlük, elment a hegyre imádkozni.
Márk6.47. Közben este lett, a hajó a tenger közepén volt és Ő egyedül a szárazföldön,
Márk6.48. és amikor látta őket, hogy mennyire küszködnek (kínlódnak) az evezéssel, mert ellenszelük volt, a negyedik éjjeli őrösváltás idején elindult felájük a tengeren járva, és el akart menni mellettük,
Márk6.49. de amikor meglátták, hogy a tengeren jár, azt vélték, hogy kísértet és fölkiáltottak,
Márk6.50. mert mindnyájan látták és nyugtalanság fogta el őket, Ő azonban mindjárt szólt hozzájuk: bátorság ! (bátrak legyetek!) én vagyok, nehogy féljete !
Márk6.51. és belépett hozzájuk a hajóba és elült a szél és szerföött elálmélkodtak magukban (az ámulattól nem tudtak hová lenni),
Márk6.52. mert nem okultak a kenyeréből, mert meg volt keményedve a szívük,
Márk6.53. és amikor átkeltek, a Genezáret földjére érkeztek és kikötöttek.
Márk6.54. Mikor kiszálltak a hajóból mindjárt felismerték Őt,
Márk6.55. és az egész környéket befutkosták, és kezdtek hordágyakon a rosszullevőket odavinni, ahol hallották, hogy Ő ott van,
Márk6.56. és ahová csak bement a falvakba vagy városokba, vagy tanyákra, kitették a piacterre a gyengélkedőket és segítségül hívták, hogy legalább ruhájának a szegélyrojtját érinthessék, és akik csak megérintették, megmenekültek bajuktól.

7.

Márk7.1. És köréje gyűltek a farizeusok és néhány írástudó, akik Jeruzsálemből jöttek,
Márk7.2. és meglátták, hogy némelyik tanítványa tisztátalan, vagyis mosdatlan kézzel eszi a kenyeret,
Márk7.3. mert a farizeusok és általában a zsidók nem esznek addig, míg meg nem mossák a kezüket, mert ragaszkodnak a vének hagyományához,
Márk7.4. és ha a piacról hazajönnek, addig nem esznek, míg vízzel le nem mossák magukat, és még sok más van, amit átvettek, hogy megtartsák (ragaszkodnak hozzá): poharak és korsók, rézedények vízbemerítése (leöblítése)
Márk7.5. és a farizeusok és az írástudók megkérdezték: miért nem járnak el a tanítványaid a vének hagyománya szerint, hanem tisztátalan kézzel eszik a kenyeret ?
Márk7.6. Ő pedig ezt mondta nekik: találóan (kitűnően) jövendölt Ézsaiás rólatok képmutatók, amint meg van írva: ez a nép ajkával tisztel engem, de a szívük távol van tőlem,
Márk7.7. pedig hiába tisztelnek engem, ha emberi tanokat előírások gyanánt tanítanak.
Márk7.8. Mert elhagyjátok Isten parancsolatát, az emberi hagyományokhoz (a korsók és poharak megmerítéséhez, és sok ehhez hasonlóhoz) ragaszkodtok.
Márk7.9. És így szólt hozzájuk: szépen félreterezitek (kijátszátok) Isten parancsolatát, hogy a magatok hagyományát megtartsátok.
Márk7.10. Mert Mózes ezt mondta: becsüld meg (tiszteld) apádat és anyádat és aki rosszat mond apjáról vagy anyjáról, annak vége halál legyen,

Márk7.11. ti pedig ezt mondjátok: ha egy ember azt mondja az apjának vagy az anyjának: Korbán, azaz áldozati ajándék az, amivel hasznodra lehetek,
Márk7.12. akkor már nem engeditek meg neki, hogy valamit tegyen apjáért vagy anyjáért.
Márk7.13. Ezzel érvényétől fosztjátok meg (érvénytelenítitek) Isten szavát a hagyományokkal, amelyet tovább adtatok és még sok más ehhez hasonlót tesztek,
Márk7.14. és ismét magához szólította a tömeget és ezt mondta nekik: hallgassatok rám mindnyájan és értsétek meg:
Márk7.15. kívülről semmi sem jut be az emberbe, ami beszennyezhetné, hanem ami belőle kijön, az teszi tisztátalanná az embert.
Márk7.16. Ha valakinek van füle a hallásra, hallja meg,
Márk7.17. és amikor a tömeget elhagyva bement a házba, megkérdezték a tanítványai a példázatról,
Márk7.18. és ezt válaszolta nekik: hát még ti sem értitek ? Nem tudjátok, hogy ami kívülről kerül be az emberbe, az nem szennyezheti be,
Márk7.19. mert nem a szívébe megy, hanem csak a gyomorba, és a csatornába kerül ? Ezzel tisztának nyilvánított (minősített) minden ételt,
Márk7.20. de azt hangoztatta, hogy ami az emberből kimegy, az teszi tisztátalanná az embert,
Márk7.21. mert belülről, az ember szívéből származik minden gonosz számítás: házasságtörés, cédaság, gyilkosság,
Márk7.22. lopás, kapzsiság, gonoszságok, csalás, kicsapongás, gonosz szem (irigység), káromkodás, fennhéjzás (többnek látszani vágyás), kevélység, meggondolatlanság,
Márk7.23. ez a (sok) gonoszság mind belülről származik és ezek teszik tisztátalanná az embert.
Márk7.24. Onnan pedig útra kelt, Tírusz és Szidon határába ment, és bement egy házba, nem akarta, hogy tudjanak róla, de nem maradhatott titokban,
Márk7.25. mert mindjárt hallott róla egy asszony, akinek leányát tisztátalan szellem szállta meg, eljött és lábaihoz borult,
Márk7.26. az asszony pedig hellén volt, szírföníciai származású és kérte, hogy a démon hajtja ki a leányából,
Márk7.27. és ezt mondta az asszonynak: hadd lakjanak jól előbb a gyermekek, mert nem szép elvenni a gyermekek kenyerét és a kiskutyáknak dobni,
Márk7.28. de az így válaszolt, ezt mondva neki: igen, Uram, csak hogy a kiskutyák is esznek az asztal alatt abból, amit a gyerekek elmorzsálnak,
Márk7.29. erre ezt mondta neki: ezekért a szavakért, menj el, kiment a leányodból a démon,
Márk7.30. és hazament és a leánykát az ágyon fekvő taláta és a démon már kiment,
Márk7.31. és ismét elhagyta Tírusz határait és Szidonon át a Galileai tengerhez érkezett a Tízváros határain keresztül
Márk7.32. és hoztak hozzá egy nehezen szóló (dadogva beszélő) süketet és kérték, hogy tegye rá a kezét,
Márk7.33. és félrevonta őt külön a tömegetől, fülébe dugta az ujját, majd megnyálazott ujjával megérintette a nyelvét
Márk7.34. és föltekintett az égbe, fohászkodott (felsóhajtott) és ezt mondta neki: effata ! azaz: nyíl meg !
Márk7.35. és megnyíltak hallószervei és nyomban megoldódott nyelvének bilincse és helyesen (rendesen) beszélt,
Márk7.36. és megparancsolta, nehogy valakinek megmondják, de minél jobban tiltotta nekik, annál inkább elhíresztelték,
Márk7.37. és szerfölött elálmélkodtak és ezt mondták: mindent kitűnően tett: a süketeket is hallókká teszi, a némákat is megszólaltatja.

8.

Márk8.1. Azokban a napokban ismét igen nagy volt a tömeg körülötte és nem volt mit enniök, magához hívta a tanítványait és ezt mondta nekik:

Márk8.2. szánakozom a (nép)tömegben, hogy már három napja velem tartanak (kitartanak mellettem), és nincs mit enniök,

Márk8.3. és ha étlen bocsátom őket haza, kidőlnek az úton, hisz némelyikük messziről jött

Márk8.4. és ezt válaszolták neki tanítványai: honnan lenne képes valaki ezeket annyi kenyérral ellátni, hogy mind jóllakjanak a pusztában ?

Márk8.5. és megkérdezte őket: hány kenyerezetek van ? azok pedig azt mondták: hét,

Márk8.6. erre megparancsolta a tömegnek, hogy telepedjék le a földre, és kezébe vette a hét kenyeret, hálát adott, megtörte (darabokra törte)és odaadta a tanítványainak, hogy osszák szét (tegyék eléjük), és oda is tették,

Márk8.7. néhány haluk is volt, és ezeket is megáldotta, s mondta, hogy ezeket is tegyék eléjük (osszák szét),

Márk8.8. ettek és jól is laktak és felszedték a megmaradt darabokat: hét kosárral.

Márk8.9. Voltak pedig mintegy négyezren és elbocsátotta (hazaküldte) őket

Márk8.10. és mindjárt hajóba szállt a tanítványaival és Dalmanuta vidékére ment,

Márk8.11. és kijöttek a farizeusok is és vitatkozni kezdtek vele, égi jelet követeltek (kértek tőle), hogy próbára tegyék.

Márk8.12. Szellemétől indítatva felsóhajtott, ezt mondta: miért követel jelet ez a nemzedék ? Ámen, mondom néktek, ennek a nemzedéknek nem adatik semmiféle jel.

Márk8.13. És otthagya őket, ismét beszállt a hajóba és átkelt a túlsó partra,

Márk8.14. és elfelejtettek kenyeret vinni (magukkal) és egy kenyéren kívül már nem volt több a hajóban

Márk8.15. és óva intette őket mondván: vigyázzatok, óvakodjatok a farizeusok és Heródes kovászatól

Márk8.16. és egymás között tanakodtak, hogy nincs kenyérük

Márk8.17. és Jézus észrevette, ezt mondta nekik: mit tanakodtok azon, hogy nincs kenyerezetek még most sem értitek, nem fogjátok föl ? Még mindig kérges a szívetek ?

Márk8.18. Van szemetek és nem láttok, és van fületek és nem hallotok ? És nem emlékeztek:

Márk8.19. amikor az öt kenyeret megtörtem az ötezer embernek, hány kosarat szedtetek tele a megmaradt darabokkal ? ezt mondták neki: tizenkettőt,

Márk8.20. amikor pedig a hetet a négyezernek, hány tele kosár megmaradt darabot szedtetek össze ?

Márk8.21. és ezt mondták: hetet. És azt mondta nekik: hogyan van, hogy még mindig nem értitek ?

Márk8.22. És amikor megérkeztek Betsaidába, egy vakot hoztak hozzá és kérlelték, hogy érintse meg

Márk8.23. és megfogta a vak kezét és kivezette a faluból, itt nyállal megkenete szemét, rátette kezét, megkérdezte: látsz-e valamit ?

Márk8.24. és az feltekintett és ezt mondta: látom az embereket, úgy látom őket, mint (élő) fákat, amint járkálnak,

Márk8.25. ezután ismét a szemére tette kezét, és az ember szétnézett, úgy rendbejött, hogy messzire és élesen látott mindent.

Márk8.26. És hazaküldte őt, ezt mondta: a faluba pedig be se menj (nehogy megmondod bárkinek),

Márk8.27. és elment Jézus és a tanítványai a Fülöp Cezaréájának falvaiba, útközben megkérdezte a tanítványait, ezt mondta nekik: kinek mondanak engem az emberek ?
Márk8.28. ők pedig így feleltek Neki, hogy: Bemerítő Jánosnak, és mások Illésnek, mások pedig egynek a próféták közül,
Márk8.29. és Ő maga megkérdezte őket: ti pedig mit mondotok, ki vagyok ? (kinek mondotok ?) Péter ezt mondotta neki: Te vagy a Krisztus.
Márk8.30. Ő pedig óva intette őket, nehogy valakinek elmondják ezt róla,
Márk8.31. és kezdte őket tanítani, hogy az Emberfiának sokat kell szenvednie és a vének és a főpapok és írástudók Őt, mint a próbát ki nem állót, elvetik és megölik és harmadnapra feltámad.
Márk8.32. És nyíltan beszélt a dolgról, Péter azonban pártfogásba vette és dorgálni kezdte (szemrehányást tett neki),
Márk8.33. de Ő hátrafordult, ránézett tanítványaira, és megintette Pétert és ezt mondta: távozz mögém (tőlem hátra) sátán, mert nem az Isten dolgaira gondolsz, hanem az emberekéire.
Márk8.34. És odahívta a tömeget a tanítványaival együtt és ezt mondta nekik: ha valaki utánam akar jönni, tagadja meg magát és vegye föl a keresztyét és kövessen engem,
Márk8.35. mert aki meg akarja menteni lelkét, elveszti azt, aki pedig elveszti lelkét értem és az evangéliumért, az megmenti azt,
Márk8.36. mert mit használ (ér) az embernek, ha az egész világot megnyeri (megszerzi), de a lelkét veszni hagyja (de a lélek kárát vallja) ?
Márk8.37. mert mit adhat az ember cserébe lelkéért ?
Márk8.38. mert aki szégyell engem és az én Igémet ez előtt a házasságtörő és bűnös nemzedék előtt, azt az Emberfia is szégyellni fogja, amikor majd eljön Atyja dicsőségében a szent angyalokkal.

9.

Márk9.1. És ezt mondta nekik: Ámen, mondom nektek, hogy vannak olyanok, azok között, akik itt állnak, akik addig nem kóstolnak halált, míg meg nem látják Isten hatalommal bíró királyságának eljövételét,
Márk9.2. és hét nap múlva maga mellé vette Jézus Pétert, Jakabot és Jánost és felvitte őket külön egy magas hegyre és elváltozott (átalakult) előttük,
Márk9.3. és ruhája olyan ragyogó lett, igen fehér, amilyenre a ruhafestő sem képes kifehéríteni,
Márk9.4. és megjelent nekik Illés Mózesrel együtt, és beszélgettek Jézussal.
Márk9.5. És Péter ezt mondta Jézusnak: Rabbi ! oly (eszményi) szép itt lenni, csináljunk három sátrat, neked egyet (és) Mózesnek is egyet (és) Illésnek is egyet,
Márk9.6. mert nem tudta, mit mondjon, mert meg voltak ijedve,
Márk9.7. és felhő keletkezett (ereszkedett le), mely beárnyékolta őket (rájuk vetette árnyékát) és a felhőből hang hallatszott: Ez az én szeretett Fiam, rá hallgassatok !
Márk9.8. és hirtelen körültekintettek és már senkit sem láttak maguk körül, csak Jézust egyedül,
Márk9.9. és a hegyről lejövet megparancsolta (elrendelte) nekik, hogy senkinek el ne beszéljék amit láttak, csak akkor, amikor az Emberfia a halálból feltámad.
Márk9.10. És megjegyezték (e szóba belekapaszkodtak) és maguk közt megvitatták, hogy mi az: a halálból feltámadni,
Márk9.11. és megkérdezve Őt, ezt mondták: miért mondják az írástudók, hogy Illésnek kell eljönni előbb ?

Márk9.12. Ő pedig megmondta nekik: Illés bizonyára eljön előbb, mindent helyreállít, hogyan is van megírva az Emberfiáról, hogy sokat kell szenvednie és semmibe sem veszik ?

Márk9.13. de mondom néktek, hogy Illés is eljött és azt tették vele, amit akartak, ahogy írva van róla,

Márk9.14. és amikor odaértek a tanítványokhoz, nagy tömeget láttak körülöttük és írástudókat, akik vitatkoztak velük,

Márk9.15. és mindjárt, amint meglátták Őt, megdöbbenek, majd elébe siettek és köszöntötték Őt,

Márk9.16. és Ő megkérdezte őket: mit vitatkoztok velük ?

Márk9.17. És valaki a tömegből válaszolt Neki, ezt mondta: Tanítómester, elhoztam Hozzád a fiamat, akit néma szellem szállt meg (vett birtokába)

Márk9.18. és ahol csak megragadja, megszagatja (földhöz veri), habzik a szája, a fogait csikorgatja és megmered, és mondtam a tanítványaidnak, hogy hajtsák ki belőle, de nem bírták (nem volt erejük).

Márk9.19. Ő pedig válaszolva nekik ezt mondta: ó hitetlen nemzedék, meddig leszek veletek, meddig hordozzalak (tűrjelek) benneteket ? hozzátok őt hozzám,

Márk9.20. és odavitték őt hozzá, és amint a szellem meglátta Őt, mindjárt össze-vissza rángatta (rázta) a fiút, és az a földre esett, habzó szájjal fetrengett,

Márk9.21. és megkérdezte az apját, mennyi ideje annak, hogy ez történt vele ? az pedig ezt mondta: kisgyermekkorától,

Márk9.22. és sokszor tűzbe is, meg vízbe is dobta (kergette), azért, hogy elpusztítsa, de ha valamit tehetsz, légy segítségünkre nekünk, könyörülj meg (induljon meg szíved) rajtunk.

Márk9.23. Jézus pedig ezt mondta neki: ha valamit tehetsz ? - minden lehetséges annak, aki hisz,

Márk9.24. mindjárt felkiáltott a fiú apja s ezt mondta: hiszek, segíts a hitelenségemen (légy segítségül a hitelenségemnek) !

Márk9.25. Amikor pedig látta Jézus, hogy egyre nagyobb tömeg verődik össze (a tömeg hozzá fut), rászólt a tisztátalan szellemre, ezt mondta neki: te néma és süket szellem, én elrendelem neked, menj ki belőle és többé ne hogy visszamenj belé,

Márk9.26. erre az felordított és sokszor összerángatta és kiment belőle és a fiú olyan lett, mint egy halott, úgyhogy sokan azt mondták, hogy meghalt.

Márk9.27. Jézus azonban megfogta a kezét, életre keltette őt és az talpra állt

Márk9.28. és amikor bement a házba, a tanítványai külön megkérdezték Őt, hogy: miért nem voltunk képesek mi kihaj(i)tani azt ?

Márk9.29. és Ő ezt mondta nekik: ez a fajta másként nem megy ki, csak imádsággal (és böjt hatására).

Márk9.30. Onnét kimenve átmentek Galileán és nem akarta, hogy valaki megtudja,

Márk9.31. mert tanította a tanítványait és (azt) mondta nekik, hogy az Emberfiát az emberek kezébe adják és megölik és miután megölték, harmadnapra feltámad,

Márk9.32. ők pedig nem értették meg e beszédet (és) féltek is Őt megkérdezni.

Márk9.33. És megérkeztek Kapernaumba, már otthon voltak (mikor) megkérdezte őket: mit vitatkoztatok (beszélgettetek) az úton ?

Márk9.34. Ők pedig hallgattak, mert egymás között azon vitatkoztak az úton, hogy ki a nagyobb,

Márk9.35. és leült, odaszólította a tizenkettőt és azt mondta nekik: aki első akar lenni, legyen valamennyi között a legutolsó és mindenkinek kiszolgálója (diakónusa)

Márk9.36. és (kézen) fogott egy kisgyermeket közéjük állította, majd ölébe vette őt és ezt mondta nekik:

Márk9.37. aki az ilyen kisgyerekek közül egyet befogad az én nevemben, engem fogad be, és aki engem befogad, nem engem fogad be, hanem azt, Aki engem küldött.

Márk9.38. Szólt neki János, ezt mondta: Tanítómester, láttunk valakit, aki a Te nevedben démonokat haj(i)tott ki, aki nem követ minket (nem tart velünk) és megtiltottuk neki, mivelhogy nem követ minket (nem tartozik közénk).

Márk9.39. Jézus pedig ezt mondta: nehogy eltiltsátok őt, mert senki sincs, aki csodatevő hatalmat gyakorol az én nevében, és utána rosszat mond rólam,

Márk9.40. **mert aki nincs ellenünk, mellettünk (velünk) van,**

Márk9.41. mert aki inni ad nektek egy pohár vizet a nevében, azért mert Krisztuséi vagytok, Ámen, mondom nektek, hogy nem veszi el (megkapja) jutalmát,

Márk9.42. és aki botlásba visz egyet is e kicsinyek közül, akik hisznek, jobb lenne annak, ha malomkövet kötnének nyakára és a tengerbe dobnák,

Márk9.43. és ha a kezed botlásba visz téged, vágd le, jobb csonkán bemenned az életre, mint két kézzel a gyeheennába menned, az olthatatlan tűzbe,

Márk9.44. (ahol a férgük nem pusztul el és a tűz nem alszik ki)

Márk9.45. és ha a lábad visz botlásba téged, vágd le, jobb sántán bemenni az életre, mintha két lábbal a gyeheenna olthatatlan tűzébe dobnának,

Márk9.46. (ahol a férgük nem pusztul el és a tűz nem alszik ki)

Márk9.47. és ha a szemed visz téged botlásba, vágd ki azt, mert jobb fél szemmel az Isten királyságába bemenni, mint két szemmel a gyeheennába kerülni,

Márk9.48. (ahol a férgük nem pusztul el és a tűz nem alszik ki)

Márk9.49. mert mindenkit tűzzel sóznak majd meg (és minden áldozatot sóval sóznak meg).

Márk9.50. Jó a só, de ha a só sótlanná válik (lesz), mivel ízesítik meg ? Legyen bennetek (birtokotokban) só és **legyetek békeességben egymás között.**

10.

Márk10.1. És onnan útra kelve Júdea határaiba ment, és a Jordán túlsó partjára és ismét tömeg gyülekezett hozzá, és ahogyan szokta, ismét tanította őket

Márk10.2. és a farizeusok is odamentek Hozzá, megkérdezték (Tőle): szabad-e egy férjnek (férfiúnak) elbocsátani a feleségét ? - próbára akarták tenni,

Márk10.3. (de) Ő válaszul ezt mondta nekik: mit parancsolt (rendelt el) nektek Mózes ?

Márk10.4. Ők pedig ezt mondták: Mózes megengedte, hogy válólevelet írva elbocsássuk (elváljunk),

Márk10.5. Jézus pedig ezt mondta nekik: a szívetek keménysége miatt (keményszívűségtekre tekintve) írta nektek ezt a parancs(olat)ot,

Márk10.6. de a teremtés kezdetétől fogva férfivá és nővé (terem)tette őket Isten,

Márk10.7. ezért elhagyja az ember az apját és az anyját

Márk10.8. és a kettő egy hústestté lesz. Ettől kezdve többé már nem két, hanem egy hústest,

Márk10.9. amit tehát az Isten egy igába fogott (kapcsolt össze), ember ne(hogy) szétválassza,

Márk10.10. és odahaza ismét efelől kérdez(get)ték a tanítványai

Márk10.11. és ezt mondta nekik: aki elbocsátja a feleségét és mással köt házasságot, házasságtörést követ el ellene,

Márk10.12. ha pedig az asszony hagyja el férjét, máshoz megy férjhez, házasságtörővé lesz.

Márk10.13. És kisgyermeket hoztak Hozzá, hogy tegye rájuk kezét, de a tanítványok rájuk szóltak.

Márk10.14. Amikor pedig Jézus észrevette, megneheztelt (helytelenítette ezt) és ezt mondta nekik: hagyjátok (engedjétek), hogy a kisgyermek hozzám jöjjenek, nehogy (meg)akadályozzátok őket, mert az ilyeneké az Isten Királysága.

Márk10.15. **Ámen, mondom nektek, aki nem úgy fogadja az Isten Királyságát, mint egy kisgyermek, semmiképpen nem megy be abba**

Márk10.16. és ölébe vette, megölelte (átkarolta) őket, kezét rájuk téve megáldotta őket

Márk10.17. és amikor útnak indult, hozzá sietett egy(valaki) és térdre hullott előtte, megkérdezte: Jó Tanítómester ! mit tegyek, hogy a korszakig tartó (aioni) életet elnyerjem (osztályrésztül kapjam) ?

Márk10.18. Jézus pedig ezt mondta neki: miért mondasz engem jónak ? senki sem jó, (ha) csak (nem) egy: az Isten.

Márk10.19. A parancsolatokat tudod: ne gyilkolj ! Ne törj házasságot ! Ne lopj ! Ne tanúskodj hamisan ! Ne csalj ! Tiszteld (becsüld) az apádat és az anyádat !

Márk10.20. az pedig mondta Neki: Tanítómester, ezeket mind megtartottam (megőriztem) fiatal koromtól fogva.

Márk10.21. Jézus ránézett és megszerette őt és (ezt) mondta neki: egy valami még hiányzik belőled: menj el, amid van, add el, és oszd szét a koldusszegényeknek és kincsed lesz az égben és gyere ide és kövess engem (tarts velem) !

Márk10.22. az pedig elkomorodott erre a szóra és elment szomorúan (leverten), mert sok szerzett birtoka volt

Márk10.23. és körültekintett Jézus és (ezt)n mondta tanítványainak: milyen nehezen mennek be Isten királyságába a vagyonosok.

Márk10.24. A tanítványok pedig meglepődtek (elcsodálóztak) a szavain. Jézus azonban ismét szólt, (ezt) mondta nekik: gyermekeim, milyen nehéz az Isten Királyságába bemenni,

Márk10.25. könnyebb a tevének a varrótű fokán átmenni, mint a gazdagoknak az Isten Királyságába bejutni.

Márk10.26. Ezek pedig még jobban megdöbbenek és (ezt) mondták egymásnak: hát akkor ki üdvözülhet ?

Márk10.27. Jézus ekkor rájuk tekintett és ezt mondta: embereknek ez lehetetlen, de nem Istennek, mert minden lehetséges az Isten mellé állva (az Isten mindenre képes).

Márk10.28. Ekkor Péter kezdte mondani Neki: lám ! mi mindent elhagyunk és követtünk téged.

Márk10.29. Jézus így szólt: **Ámen, mondom nektek, nincsen senki, aki elhagyta házáat, vagy fivéreit, vagy nőtestvéreit, vagy anyját, vagy apját (vagy feleségét), vagy gyermekét, vagy szántóföldjét (én)értem és az evangéliumért,**

Márk10.30. **ki ne kapna vissza százszorannyit most ebben az időszakban, házakat, fivéreket és nővéreket és anyákat és gyermekeket és szántóföldeket, bár üldöz(tet)ésekkel (együtt) és a jövő világszakban világszakig tartó életet.**

Márk10.31. Sokan lesznek pedig elsőből utolsókká és utolsóból elsőkké.

Márk10.32. Úton voltak és felmentek Jeruzsálembe, elől ment Jézus és ők megdöbbenek (álmélkodtak), akik követték, félték. És ismét maga mellé vette a tizenkettőt és kezdte nekik elmondani, amik vele történni fognak,

Márk10.33. hogy: lám! fölme gyünk Jeruzsálembe és az Emberfiát átadják a főpapoknak és az írástudóknak és halálra ítélik (Őt) és átadják a nemzeteknek (pogányoknak),

Márk10.34. (és) kicsúfolják (Őt) és leköpdösik Őt, és megostorozzák és megölik, de harmadnapra (után) feltámad,

Márk10.35. (és) odament Hozzá Jakab és János, a Zebedeus fiai és (ezt) mondták neki: Tanítómester, akarnánk, hogy amit Tőled kérünk, tedd meg nekünk.

Márk10.36. Ő pedig ezt mondta nekik: mit akartok, hogy megtegyek nektek ?

Márk10.37. Azok pedig ezt mondták neki: add meg nekünk, hogy egyikünk a (Te) jobboldon, másikunk baloldon üljön a dicsőségben.

Márk10.38. Jézus pedig ezt mondta nekik: nem tudjátok, mit kértek. Képesek vagytok-e meginni azt a pohárt, melyet én megiszom, vagy bemerítkezni azzal a bemerítkezéssel, amellyel én bemerítkezem ?

Márk10.39. Azok pedig ezt mondták: képesek vagyunk. Jézus pedig ezt mondta nekik: a pohárt, melyet én megiszom, megisszátok és bemerítkezéssel, mellyel én bemerítkezem bemerítkeztek,

Márk10.40. de az (én) jobbomon és balomon való ülés felől nem én döntök, hanem az azokat illeti, akiknek készült,

Márk10.41. és amikor hallotta ezt a tíz, kezdtek neheztelni Jakabra és Jánosra.

Márk10.42. És Jézus magához hívta őket, ezt mondta nekik: tudjátok, hogy akik vezetni látszanak a nemzeteket, uralkodnak rajtuk és nagyjaik éreztetik velük hatalmukat,

Márk10.43. de nem így van ez ti köztetek, hanem aki nagy akar lenni köztetek, az legyen a ti kiszolgálótok

Márk10.44. és aki első akar lenni köztetek (legyen) mindenkinek rabszolgája,

Márk10.45. mert az Emberfia sem azért jött, hogy Őt kiszolgálják, hanem hogy Ő szolgáljon ki másokat és a lelkét adja váltságul sokakért,

Márk10.46. és Jerikóba értek és amikor Ő és a tanítványai és elég nagyszámú tömeg kiment Jerikóból, ott ült az út mellett egy vak kéregető a Timeus fia, Bartimeus (és) kéregetett

Márk10.47. és hallotta, hogy a názáreti Jézus az, kiabálni kezdett, ezt mondta: Dávid Fia, Jézus, könyörülj rajtam !

Márk10.48. és sokan csitították (rátámadtak), hogy hallgasson, de ő annál hangosabban (inkább) kiáltozta: Dávid fia, könyörülj rajtam !

Márk10.49. és Jézus megállt és így szólt: szólítsátok (ide)! és odaszóltak a vaknak és azt mondták neki: légy bátor, kelj fel, hív téged,

Márk10.50. az pedig eldobta köpenyét (felső ruháját), felugrott és odament Jézushoz

Márk10.51. és válaszul Jézus ezt mondta neki: mit akarsz, hogy tegyek veled ? a vak pedig azt mondta: Rabbi, hogy feltekinthessek Rád,

Márk10.52. és Jézus ezt mondta neki: menj el, a te hited megmentett (hűséged megtart) téged. És nyomban feltekintett rá és követte Őt (ragaszkodott Hozzá, Vele tartott) az úton.

11.

Márk11.1. Amikor közeledtek Jeruzsálemhez Betánia és Betfagé felé, az Olajfák hegyénél, elküldött kettőt a tanítványai közül

Márk11.2. és ezt mondta nekik: menjetek a faluba, amely előttetek van és mindjárt, ahogy bementek (oda), találtok egy megkötött szamárcsikót, amelyen még ember nem ült, oldjátok el és hozzátok ide

Márk11.3. és ha valaki szólna nektek, hogy miért teszitek ezt, mondjátok: az Úrnak van rá szüksége és mindjárt elküldi ide.

Márk11.4. És elmentek és meg is találták a szamárcsikót, az ajtóhoz (félfához) kötve kinn az úton (útölelkezésnél) és eloldották.

Márk11.5. Néhányan az ott áll(dogál)ók közül ezt mondták nekik: mit csináltok, miért oldjátok el a szamarat ?

Márk11.6. Ők pedig azt mondták nekik, amit Jézus mondott és eleresztették őket,

Márk11.7. és elhozták a szamárcsikót Jézushoz, rávetették (ráterítették) a felsőruháikat és Ő felült rá,

Márk11.8. sokan felsőruháikat az útra terítették, mások pedig lombos ágakat, melyeket a mezőn vágtak, szórtak Elé

Márk11.9. és akik Előtte mentek és akik követték, így kiáltottak: Hozsanna, áldott, aki az Úr nevében jön !

Márk11.10. Áldott, ami jön, atyánknak, Dávidnak közelgő királysága ! Hozsanna a magasságban !

Márk11.11. és bement Jeruzsálembe a templomépületbe, ott köröskörül mindent megtekintett (szemügyre vett), mivel már az idő későre járt, kiment Betániába a tizenkettővel

Márk11.12. (és) amikor másnap, korán reggel Betániából kimentek, megéhezett

Márk11.13. és messziről meglátott egy dúslevelű fügefát és odament, hogy hátha talál rajta valamit, de amikor odaért, semmit sem talált rajta, csak levelet, mert még nem volt itt a fügeérés időszaka.

Márk11.14. És megszólalt és ezt mondta annak: e (világ)korszakra többé senki se egyék rólad gyümölcsöt, és ezt hallották a tanítványai

Márk11.15. és megérkeztek Jeruzsálembe és bement a templomépületbe és elkezdte kihaj(i)tani azokat, akik árultak és vásároltak a templomépületben és a pénzváltók asztalait és a galambárusok székeit felforgatta

Márk11.16. és nem engedte, hogy valaki is bármilyen edényt (házieszközt) keresztül vigyen a templomépületen

Márk11.17. és tanított, ezt mondta nekik: nincs-é megírva, (hogy) a házam minden nemzet számára az imádság háza lesz (hívják majd) ? ti pedig rablók barlangjává tettétek

Márk11.18. (és) meghallották ezt a főpapok és az írástudók, módot kerestek, hogyan pusztítsák el (Őt), mert félték Tőle, mert a nép mind megdöbbsent a tanításán

Márk11.19. és amikor este lett, kiment a városon kívül

Márk11.20. és amikor korán reggel elmentek a fügefa mellett, látták, hogy az gyökerestül kiszáradt

Márk11.21. és akkor visszaemlékezett Péter és ezt mondta Neki: Rabbi, nézd a fügefa, amelyet megátkoztál, kiszáradt

Márk11.22. és válaszul Jézus ezt mondta nekik: legyetek az Istenhit birtokosai.

Márk11.23. Ámen, mondom néktek, hogy (ha) valaki ezt mondja ennek a hegynek: emelkedj fel és vesd magadat a tengerbe, és nem kételkedik a szívében, hanem hiszi, hogy amit mond, az megtörténik, úgy meg is lesz (annak)

Márk11.24. ezért mondom néktek, mindaz amiért imádkoztok és amit kértetek higgyétek, hogy megkapjátok és meglesz nektek

Márk11.25. és amikor felálltok imádkozni, bocsássátok meg, ha valaki ellen valami (panasz) van bennetek, hogy égi Atyátok is megbocsássa nektek bűneiteket.

Márk11.26. (De ha ti nem bocsátotok meg, mennyei Atyátok sem bocsátja meg bűneiteket.)

Márk11.27. És ismét Jeruzsálembe mentek, és amikor a templomépületben járkált, odamentek Hozzá a főpapok, az írástudók és a vének

Márk11.28. és ezt mondták Neki: milyen felhatalmazással teszed ezeket ? vagy ki adta Neked ezt a hatalmat, hogy ilyeneket tegyél ?

Márk11.29. Jézus pedig ezt mondta nekik: én (is) kérdezek tőletek egyet és válaszoljatok nekem és (akkor) megmondom nektek, milyen hatalommal teszem ezeket:

Márk11.30. János bemerítése az égből volt, vagy emberektől ? válaszoljatok nekem.

Márk11.31. Erre így okoskodtak magukban: ha azt mondjuk: az égből, ezt mondja majd: miért nem hittetek hát neki ?

Márk11.32. vagy mondjuk azt: az emberektől ? de félték a (nép)tömegetől, mert mindenki azt tartotta Jánosról, hogy valóban próféta volt,

Márk11.33. és válaszul ezt mondták Jézusnak: nem tudjuk. Jézus is ezt mondta nekik: (akkor) én sem mondom meg néktek, milyen hatalommal (felhatalmazással) teszem ezeket.

12.

Márk12.1. És példázatokban kezdett szólni: egy ember szőlőt ültetett és körülvette sövénykerítéssel és borsajtót (sajtógödrot) ásott és tornyot épített és bérbbe adta földműveseknek és elutazott idegenbe

Márk12.2. és a maga idejében elküldött egy rabszolgát a földművesekhez, hogy a földművesektől kapjon a szőlő terméséből,

Márk12.3. de ezek megfogták, összeverték és üresen (üres kézzel) küldték el

Márk12.4. és ismét elküldött hozzájuk (egy) más(ik) rabszolgát: ennek betörték a fejét és gyalázatosan bántak vele

Márk12.5. és ismét (egy) más(ika)t küldött, ezt megölték és sok mást is, miután némelyeket megvertek, másokat pedig megöltek,

Márk12.6. még volt egy szeretett fia, utoljára őt küldte el hozzájuk, ezt mondta: a fiamat majd megbecsülik,

Márk12.7. azok a földművesek azonban ezt mondták egymásnak: ez az örökös (sorsrész-élvező) gyerünk, öljük meg, és miénk lesz az örökség (sorsrész)

Márk12.8. és megfogták, megölték és kidobták a szőlőn kívülre,

Márk12.9. mit tesz majd a szőlő ura ? elmegy és elpusztítja a földműveseket és a szőlőt másoknak adja.

Márk12.10. Nem olvastátok-(e) ezt az Írást: a kő, amelyet az építők elvetettek, az lett szegletkövé (szeglet fejevé)

Márk12.11. az Úrtól lett azzá, és (ez) csodálatos a szemünkben ?

Márk12.12. és keresték, hogy hogyan fogják meg (igyekeztek elfogni), de féltek a (nép)tömegetől, mert megértették (felismerték), hogy ellenük mondta (ezt) a példabeszédet és otthagyták Őt és elmentek

Márk12.13. és odaküldtek Hozzá némelyeket a farizeusok és a Heródes pártiak közül, hogy szavaiba belekössenek

Márk12.14. és eljöttek (és) ezt mondták Neki: Tanítómester, tudjuk, hogy igaz vagy és nem törödsz senkivel, mert nem tekintesz az emberek személyére, hanem a való(igaz)sághoz híven tanítod az Isten útját, szabad-e adót fizetni a császárnak vagy nem ? adjunk vagy ne adjunk ?

Márk12.15. Ő pedig átlátta a kétszínűségüket (és) ezt mondta nekik: miért kísértetek engem ? Hozzatok nekem egy dénárt, hadd lássam.

Márk12.16. Azok pedig hoztak, és (ezt) mondta nekik: kié ez a kép és a fölírás ? azok pedig mondták: a császáré.

Márk12.17. Jézus pedig ezt mondta nekik: ami a császáré, adjátok meg a császárnak és ami az Istené, az Istennek. És elcsodálkoztak Rajta.

Márk12.18. Akkor a szadduceusok jöttek oda Őhöz, akik azt mondják, hogy feltámadás nincsen, és megkérdezték Tőle ezt mondván:

Márk12.19. Tanítómester, Mózes azt írta elő nekünk, hogy ha valakinek fitestvére meghal és asszonyt hagy hátra, de gyermeket nem hagy, akkor annak fitestvére vegye el az özvegyet és támasszon magot fitestvérenek.

Márk12.20. Volt hét fitestvér, az első megnősült (feleséget vett) és meghalt utód nélkül (magot nem hagyott)

Márk12.21. és a második elvette azt és meghalt, ő sem hagyott utódot és a harmadik is hasonlóképpen

Márk12.22. és így mind a hét elvette őt és nem hagytak hátra utódot (magot). Legutoljára meghalt az asszony is,

Márk12.23. a feltámadáskor, amikor feltámadnak, közülük melyiküké lesz az asszony ? mert mind a hétnek a felesége volt.

Márk12.24. Jézus (ezt) mondta nekik: nem azért tévelyegtek-e, mert nem ismeritek az Írásokat, sem az Isten hatalmát ?

Márk12.25. mert amikor a halálból feltámadnak, nem nőülnek (és) férjhez sem mennek, hanem úgy lesznek, mint az angyalok az egekben,

Márk12.26. arról pedig, hogy a halottak feltámadnak, nem olvastátok-e Mózes könyvében, a csipkebokornál, hogyan szólt neki az Isten ? ezt mondta: Én vagyok Ábrahám Istene és Izsáknak Istene és Jákób Istene.

Márk12.27. Isten nem a halottak Istene, hanem az élőké. Ti tehát nagyon tévedtek.

Márk12.28. És odament Hozzá az egyik írástudó, aki hallgatta vitájukat, látta, hogy mily kitűnően megválaszolt nekik, megkérdezte Tőle: melyik az összes parancsok közül az első ?

Márk12.29. Jézus pedig ezt válaszolta neki, hogy az első ez: halljad Izrael ! az Úr, a mi Istenünk az egyetlen Úr,

Márk12.30. és szeresd Uradat, Istenedet egész szívedből és egész lelkedből és egész elmédből és egész erődből,

Márk12.31. (és) a második ez: szeresd (hozzád legközelebbi) embertársadat, mint saját magadat, nincs más ezeknél nagyobb parancs

Márk12.32. és ezt mondta Neki az írástudó: valóban, kitűnően mondtad, Tanítómester, hogy Isten egy(etlen) és rajta kívül nincs más

Márk12.33. és szeretni Őt egész szívből, egész értelemről és erőből, és szeretni embertársunkat, mint saját magunkat, az több minden égő, vagy véres áldozatnál

Márk12.34. és Jézus látva őt, hogy értelmesen válaszolt, ezt mondta neki: nem vagy messze az Isten Királyságától, és senki nem mert Tőle többet kérdezni.

Márk12.35. Jézus pedig amikor a templomépületben tanított, ezt mondta: hogy mondják az írástudók, hogy a Krisztus a Dávid fia ?

Márk12.36. maga Dávid mondta a Szent Szellem (erejé)ben: így szólt az Úr az én Uramnak, ülj (a) jobbomra, míg ellenségeidet lábad alá teszem zsámolyul,

Márk12.37. maga Dávid Urának mondja, akkor hogyan lehet fia neki ? És a nagy tömeg szívesen (élvezettel) hallgatta Őt

Márk12.38. és a tanításában ezt mondta nekik: őrizkedjétek (óvakodjatok) az írástudóktól, akik szeretnek hosszú köntösben járni-kelni és szeretik a köszöntéseket a piacutereken (fogadni)

Márk12.39. és első helyeken ülni a zsinagógákban és főhelyeken a lakomákon,

Márk12.40. akik felemészítik az özvegyek házáit és közben színlelésből (látszatra) hosszan imádkoznak, súlyosabb ítéletben részesülnek majd

Márk12.41. és leült szemben a templomi (kincstartó) persellyel és figyelte, hogy(an) dobja a nép a rézpénzt a perselybe és sok gazdag sokat dobott be

Márk12.42. és jött egy koldusszegény özvegyasszony két fillért dobott be, ami egy krajcárt ér

Márk12.43. és odahívta a tanítványait (és) ezt mondta nekik: Ámen, mondom néktek, hogy ez a koldusszegény özvegy többet dobott be mindenkinél, akik a perselybe dobtak,

Márk12.44. mert mind a fölöslegükből dobtak, ez pedig nélkülözéséből (szűkösségéből) mindazt beledobta, amije volt, az egész megélhetését.

13.

Márk13.1. És amikor kijött a templomépületből, ezt mondta Neki az egyik tanítványa: Tanítómester, nézd milyen kövek és milyen épületek !

Márk13.2. és Jézus ezt mondta neki: látod ezeket a nagy épületeket ? Nem hagynak itt követ követ, amelyet le nem rombolnak

Márk13.3. és leült az Olajfák hegyén a templomépülettel szemben, Péter, Jakab, János és András és külön (bizalmasan) megkérdezték:
Márk13.4. mondd meg nekünk, mikor lesznek ezek és mi lesz a jele, mikor mindezek bekövetkeznek (végbemennek) ?
Márk13.5. Jézus pedig mondani kezdte nekik: vigyázzatok, nehogy valaki megtévesszen (félrevezessen) titeket,
Márk13.6. sokan jönnek majd az én nevemben, azt mondják: én vagyok az és sokakat megtévesztenek (tévedésbe ejtenek),
Márk13.7. amikor pedig hallotok háborúkról, nehogy megrémüljete, ezeknek meg kell lenni, de ez még nem a vég,
Márk13.8. mert nemzet nemzet ellen, királyság királyság ellen támad, lesznek földrengések helyenként, lesznek éhínségek: a szülőföldalmak gyötrelmeinek kezdete ez.
Márk13.9. Vigyázzatok magatokra ! mert bíróságok elé állítanak titeket és zsinagógákban (gyülekezetekben) vernek meg és helytartók és királyok elé állítanak énmiattam, hogy tanúbizonyságot tegyetek nekik hitetekről
Márk13.10. és minden nemzetnek hirdetenetek kell előbb az evangéliumot (örömhírt),
Márk13.11. és amikor elvezetnek benneteket és (bírószágra) átadnak, nehogy tépelődjete előre, hogy mit szóljatok, hanem ami megadatik néktek abban az órában, azt szóljatok, mert nem ti vagytok akik szóltok, hanem a Szent Szellem.
Márk13.12. És halálra adja a testvér testvérét és apa a gyermekét és a gyermekek szüleikre támadnak és halálra juttatják őket
Márk13.13. és gyűlölteket lesztek mindenki előtt az én nevemért, de aki végig kitart, az megmenekül (üdvözülni).
Márk13.14. Amikor pedig látjátok a pusztítás utálatosságát ott állani, ahol nem kell - aki olvassa, értse meg ! - akkor, akik Júdeában vannak, meneküljenek a hegyekbe,
Márk13.15. aki pedig a háztetőn van, nehogy leszálljon, be ne menjen a házba, hogy valamit elvigyen a házból
Márk13.16. és aki a mezőn lesz, nehogy visszaforduljon, hogy elhozza a felsőruháját.
Márk13.17. Jaj pedig a várandós és a szoptató asszonyoknak azokban a napokban,
Márk13.18. imádkozzatok pedig, hogy ne télen legyen ez,
Márk13.19. mert olyan nyomorúságos napok jönnek, amilyenek még nem voltak ezen az Isten alkotta világon, kezdet óta és nem is lesznek
Márk13.20. és ha az Úr nem rövidítené meg ezeket a napokat, nem menekülne meg egyetlen élőlény (hústest) sem, de a kiválasztottakért, akiket Ő kiválasztott, megrövidíti ezeket a napokat
Márk13.21. (és) akkor ha valaki ezt mondja: nézzétek, itt van a Krisztus, vagy ott van, nehogy elhigyéteket,
Márk13.22. ál-Krisztusok és álpróféták lépnek fel, jeleket és csodákat tesznek, hogy ha lehet, még a választottakat is megtévesszék (félrevezessék).
Márk13.23. Ti pedig vigyázzatok, előre megmondtam nektek mindent,
Márk13.24. hanem azokban a napokban a nyomorúságok (szorongatások) után a nap elsötétedik és a hold nem ad világosságot
Márk13.25. és a csillagok lehullanak az égből és az egekben lévő tartóerők megrendülnek
Márk13.26. akkor meglátjátok az Emberfiát, amint eljön a felhőkben, nagy hatalommal és dicsőséggel
Márk13.27. és akkor elküldi angyalait és összegyűjti a kiválasztottait a négy szelek felől (a szélrózsa minden irányából) a föld végső határától az ég végső határáig.
Márk13.28. Tanuljátok meg pedig a fügefáról vett példázatot: amikor a hajtása már zsendül és levelei már kihajtottak, tudjátok, hogy közel van a nyár,

Márk13.29. így ti is, amikor látjátok mindezeket, hogy meglesznek, vegyétek tudomásul, hogy közel van már: az ajtó előtt (a küszöbön).

Márk13.30. Ámen, mondom néktek, hogy nem múlik el ez a nemzedék, míg mindezek meg nem lesznek.

Márk13.31. Az ég és a föld elmúlnak, de az én szavaim (Igéim) nem múlnak el,

Márk13.32. arról a napról, vagy óráról azonban senki sem tud, az ég angyalai sem, sőt a Fiú sem, csak az Atya.

Márk13.33. Vigyázzatok, legyetek éberek (virrasszatok), mert nem tudjátok mikor van ez az idő(szak),

Márk13.34. mint egy idegenbe készülő utazó, aki elhagyja házát és rabszolgáinak átadja a meghatalmazást, mindegyiknek a maga dolgát és a kapuőrnek megparancsolja, hogy virrasszon.

Márk13.35. Virrasszatok tehát, mert nem tudjátok, mikor jön meg a ház ura: este vagy éjfélkor, vagy kakasszóra, vagy reggel.

Márk13.36. Nehogy amikor váratlanul (hirtelen) megjő, alva (elszunnyadva) találjon titeket,

Márk13.37. amit pedig nektek mondok, mindenkinek mondom: virrasszatok (éberek legyetek) !

14.

Márk14.1. Két nap múlva volt a húsvét (pászka) és a kovásztalan kenyerek ünnepe és a főpapok és az írástudók módot kerestek, hogy hogyan foghatnák el Jézust csellemel, hogy megöljék,

Márk14.2. mert (ezt) mondták: ne az ünnepen, nehogy zavargás (zendülés) legyen a nép közt.

Márk14.3. Amikor Betániában volt a leprás Simon házában, az asztalhoz telepedett, odajött egy asszony, akinél egy alabástrom edényben valódi, igen értékes nárdus olaj volt és feltörte az alabástrom edényt és Jézus fejére öntötte,

Márk14.4. voltak pedig némelyek, akik bosszankodtak magukban és (ezt) mondták: mire való volt a kenetnek ez az elpazarlása ?

Márk14.5. mert eladhattuk volna ezt a kenetet, több mint háromszáz dénárért és odaadhattuk (szétoszthattuk) volna a koldusszegényeknek és szemrehányást tettek az asszonynak.

Márk14.6. Jézus azonban (ezt) mondta: hagyjátok, mit bántjátok (akadékoskodtok), hisz (eszményi) szép dolgot művelt velem,

Márk14.7. mert koldusszegények mindig vannak veletek és amikor akartok, (akkor) tehettek jót velük, de én nem mindig vagyok veletek,

Márk14.8. ami tőle telt, azt tette, előre megkente a testemet a temetésre,

Márk14.9. Ámen, mondom néktek: ahol csak hirdetik az evangéliumot (örömhírt), az egész világon, azt is amit ő tett, elmondják majd az ő emlékezetére.

Márk14.10. Ekkor (is)kárióti Júdás, a tizenkettő közül egy, elment a főpapokhoz, hogy kiszolgáltassa (átadja) nekik.

Márk14.11. Amikor pedig ezek meghallották, megörültek és megígérték neki, hogy ezüstpénzt adnak neki és (ő) módot keresett, hogyan adja kezükbe a kellő időszakban.

Márk14.12. A kovásztalan kenyerek első napján, amikor a húsvéti bárányt megáldozták, azt mondták neki a tanítványai: hová akarod, hogy elmenjünk ? Hol készítsük el, hogy megehedd a húsvéti bárányt ?

Márk14.13. és elküldött kettőt a tanítványai közül és ezt mondta nekik: menjetek a városba és ott találkoztok egy vizeskorsót vivő emberrel, kövessétek (szegődjétek a nyomába),

Márk14.14. és ahová bemegy, mondjátok meg a házigazdának, hogy a tanítómester üzeni: hol van a szállásom, ahol a tanítványaimmal együtt a húsvéti (pászka) báránnyt elfogyaszthatom ?
Márk14.15. és ő majd mutat nektek egy nagy felsőtermet, készen felterítve és ott készítsétek el nekünk

Márk14.16. és kimentek a tanítványok és a városba érve mindent úgy találtak, ahogy megmondta nekik, és elkészítették a húsvéti báránnyt.

Márk14.17. És amikor este lett, odament a tizenkettővel

Márk14.18. és amikor asztalhoz telepedtek és ettek, Jézus ezt mondta: Ámen, mondom nektek, hogy egy tiközületek, aki együtt eszik velem, elárul engem.

Márk14.19. Elszomorodtak és egyenként mondták Neki: csak nem én ?

Márk14.20. Ő pedig ezt mondta nekik: egy a tizenkettő közül, aki velem egyszerre márt a tálba,

Márk14.21. az Emberfia ugyan elmegy, ahogyan meg van róla írva, de jaj annak az embernek, aki az Emberfiát elárulja (átadja) jobb lett volna annak az embernek, ha meg sem született volna,

Márk14.22. és miközben ettek, kezébe vette Jézus a kenyeret, megáldotta (áldást mondott), megtörte és nekik adta, és ezt mondta: vegyétek, ez a testem,

Márk14.23. majd fogta a poharat, hálát adott, odaadta nekik és ittak belőle mindnyájan

Márk14.24. és azt mondta nekik: ez a vérem, a szövetségé, amely sokakért kiontatik.

Márk14.25. Ámen, mondom nektek, hogy nem iszom a szőlőtő terméséből addig a napig, amíg újat iszom az Isten Királyságában

Márk14.26. és dicséretet énekelve kimentek az Olajfák hegyére

Márk14.27. és ezt mondta nekik Jézus: mindnyájan megbotránkoztok bennem (ezen az éjszakán), ahogy meg van írva: megverem a pásztort, szétszélednek a juhok,

Márk14.28. de életrekelésem után előttetek vonulok Galileába,

Márk14.29. Péter pedig ezt mondta neki: ha mindnyájan megbotránkoznak is, de én nem !

Márk14.30. és ezt mondta neki Jézus: Ámen, mondom neked, hogy te ma, ezen az éjszakán, mielőtt a kakas kétszer megszólal, háromszor tagadsz meg engem,

Márk14.31. ő pedig magából kikelve szolt: ha meg is kellene hálnom Veled együtt, akkor sem tagadlak meg, de ugyanígy mondták a többiek is mind.

Márk14.32. Elérkeztek arra területre, amelynek neve Getszemáné és ezt mondta a tanítványainak: üljete le itt, amíg imádkozom.

Márk14.33. Maga mellé vette Pétert, Jakabot és Jánost és rémület és hontalanság érzése kezdte gyötörni,

Márk14.34. és ezt mondta nekik: halálos szomorúság borult a lelkemre, maradjatok itt és virrasszatok

Márk14.35. és kissé előbbre ment, földre borult és imádkozott, hogy ha lehetséges, múltjék el tőle az az óra

Márk14.36. és ezt mondta: Abba, ó Atyám ! minden lehetséges Neked, vedd el tőlem ezt a poharat, de ne az legyen, amit én akarok, hanem, amit Te

Márk14.37. és odament és elszunnyadva találta őket, és ezt mondta Péternek: Simon, alszol, nem bírtál egy órát virrasztani ?

Márk14.38. Virrasszatok és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek, a szellem ugyan kész, de a (hús)test gyenge (erőtelen)

Márk14.39. és ismét elment és ugyanazokkal a szavakkal imádkozott

Márk14.40. (és) visszatérve ismét alva találta őket, mert szemek elnehezültek és nem tudták, mit válaszoljanak Neki

Márk14.41. és amikor harmadszor is eljött, ezt mondta nekik: aludjatok most már (tovább) és nyugodjatok ! Elég volt (megvan a döntés) eljött az óra, lám az Emberfiát a bűnösök kezébe adják,

Márk14.42. keljetek föl, menjünk, lám közeleg, aki engem átad (elárul)

Márk14.43. és mindjárt, midőn még beszélt, megjelent Júdás, a tizenkettő egyike és vele jött a főpapoktól, az írástudóktól és a vénektől a tömeg, harcikardokkal és botokkal,

Márk14.44. az árulója pedig egy jelt adott nekik, ezt mondta: Akit megcsókolok Ő az, fogjátok (ragadjátok) meg és vezessétek el biztos őrizet alatt

Márk14.45. és amint odaért, mindjárt odament Hozzá és ezt mondta (Neki): Rabbi ! és megcsókolta,

Márk14.46. azok pedig rávetették a kezüket és elfogták őt,

Márk14.47. egy valaki pedig, a mellette állók közül kirántotta a harci kardját, rásújtott a főpap rabszolgájára és levágta a fülét.

Márk14.48. És Jézus megszólalt, ezt mondta nekik: mint egy rablóra, úgy jöttetek ki (harci)kardokkal és fadorongokkal elfogni engem ?

Márk14.49. naponta nálatok voltam, a templomépületben tanítottam és nem fogtatok el, de be kell hogy teljesedjenek az Írások.

Márk14.50. És ekkor mindenki magára hagyta és elmenekült (elfutott).

Márk14.51. És egy ifjú (mégis) nyomon követte, csupasz testét csak egy vászonlepel fedte és megragadták,

Márk14.52. az pedig otthagyta a vászonlepet és meztelenül elfutott

Márk14.53. és elvezették Jézust a főpaphoz és összegyűltek a főpapok, a vének és az írástudók mind,

Márk14.54. (és) Péter távolról követte Őt, be egészen a főpap udvarába és ott ült a szolgálkakkal együtt és melegedett a tűz fénye felé fordulva.

Márk14.55. A főpapok és az egész tanács bizonyítékot kerestek Jézus ellen, hogy halálra ítélhessék, de nem találtak,

Márk14.56. mert sokan tanúskodtak hamisan ellene és a tanúvallomások nem voltak megegyezők.

Márk14.57. Néhányan fel is álltak és hamis tanúbizonyyságot tettek ellene, ezt mondták:

Márk14.58. mi hallottuk, amikor ezt mondta: én lebontom ezt a(z emberi) kézzel csinált templomot és három nap alatt másikat építek, mely nem emberkéz alkotása lesz,

Márk14.59. de még így sem volt megegyező a vallomásuk (tanúbizonyyságuk)

Márk14.60. (és) felállt a főpap a közepre és megkérdezte Jézust, ezt mondta: semmit sem válaszolsz azokra, amit ezek ellened tanúként vallanak ?

Márk14.61. de Ő hallgatott és nem válaszolt semmit. Ismét megkérdezte Őt a főpap és ezt mondta neki: Te vagy a Krisztus, az Áldottnak a Fia ?

Márk14.62. Jézus pedig ezt mondta: én vagyok és meglátjátok majd az Emberfiát, hogy a Hatalmas jobbján ül és eljön az ég felhőivel.

Márk14.63. A főpap pedig megszaggatta (alsó)ruháit és ezt mondta: mi szükségünk van még tanú(bizonyyságok)ra ?

Márk14.64. hallottátok a káromlást, mi a véleményetek ? azok pedig mind elítélték Őt, hogy méltó a halálra

Márk14.65. és elkezdtek némelyek Őt (le)köpdösni és arcát betakarták és ököllel verték és ezt mondták neki: prófétálg, (mondd meg, ki az ?) a szolgálktól is kapott arculcsapásokat.

Márk14.66. Péter (pedig) lent volt az udvarban, jött egy a főpap szolgáló(leánya)i közül

Márk14.67. és meglátta Pétert melegedni, arcába tekintett és ezt mondta: te is a názáretivel, a Jézussal voltál,

Márk14.68. ő azonban tagadta, ezt mondta: nem tudom, nem is értem, mit mondasz és kiment az előcsarnokba és felhangzott a kakasszó

Márk14.69. és amint a szolgáló(leány) észrevette, ismét kezdte mondani az ott állóknak, hogy: ez is közülük való,

Márk14.70. de ő újra tagadta és egy kis idő múlva az ott állók ismét ezt mondták Péternek: valóban közülük való vagy, hiszen galileai is vagy,

Márk14.71. ő pedig elkezdett átkozódni és esküdni, hogy: nem ismerem ezt az embert akiről beszéltek

Márk14.72. és mindjárt felhangzott másodsorra is a kakasszó és újra eszébe jutott Péternek a beszéd, amit Jézus mondott neki, (hogy): mielőtt a kakas(szó) másodszor felhangzik, háromszor tagadsz meg engem és sírvafakadt.

15.

Márk15.1. És kora reggel mindjárt össztanácskozást készítettek elő a főpapok a vénekkel és az írástudókkal és az egész tanáccsal és megkötözve elvitték Jézust és átadták Pilátusnak

Márk15.2. és Pilátus megkérdezte Őt: te vagy-e a zsidók királya ? Ő pedig válaszul ezt mondta: te mondd

Márk15.3. (és) sokat vádolták Őt a főpapok.

Márk15.4. Pilátus pedig ismét megkérdezte, ezt mondva: nem válaszolsz semmit ?

Márk15.5. Jézus azonban nem válaszolt többé semmit, úgyszólván Pilátus (el)csodálkozott.

Márk15.6. Ünnepek alkalmával (ünnepeként) pedig szabadon szokott bocsátani nekik egy foglyot, akit kértek.

Márk15.7. Volt pedig egy Barabbás nevezetű fogoly, akit a lázadókkal (együtt) tartóztattak le, akik a lázadás idején gyilkosságot követtek el.

Márk15.8. És amikor a tömeg felvonult, kezdte kérni azt, amit mindig megtett nekik

Márk15.9. Pilátus pedig válaszolva nekik, ezt mondta: akarjátok-e, hogy elbocsássam nektek a zsidók királyát ?

Márk15.10. mert megtudta, hogy irigységből (féltékenységből) adták kezébe a főpapok.

Márk15.11. A főpapok azonban bujtogatták a tömeget, hogy inkább Barabbást engedje szabadon nekik.

Márk15.12. Pilátus pedig ismét megszólalt, ezt mondta nekik: mit tegyek hát azzal, akit a zsidók királyának mondtok ?

Márk15.13. Azok pedig ismét ezt kiáltották: feszítsd keresztre !

Márk15.14. Pilátus pedig ezt mondta nekik: de mi rosszat tett ? azok pedig annál harsányabban kiáltották: feszítsd keresztre !

Márk15.15. Pilátus pedig a tömegnek eleget szándékozott tenni, szabadon engedte nekik Barabbást, Jézust pedig, miután megkorbácsoltatta, átadta nekik, hogy feszítsék keresztre,

Márk15.16. a katonák pedig elvezették a palotaudvar belsejébe, a Praetoriumba és összehívták az egész őrcsapatot

Márk15.17. és bíborba öltöztették Őt és tövisből font koszorút tettek a fejére

Márk15.18. és így kezdték köszönteni: örülj, (örömet kívánok) zsidók királya !

Márk15.19. és a fejét náddal verték és leköpdösték és gúnyból térdet hajtva hódoltak neki (imádták).

Márk15.20. Amikor így kigúnyolták, lehúzták róla a bíbort és ráadták a maga (felső)ruháit és kivezették, hogy keresztre feszítsék

Márk15.21. és arra kényszerítettek egy mellettük elmenőt: cirenei Simont, Alexandros és Rufus apját, hogy vigye a keresztjét (kínkaróját)

Márk15.22. és felvitték a Golgotára, egy helyre, amely azt jelenti: Koponya-hely

Márk15.23. és mirhával kevert bort adtak neki (inni), de nem fogadta el

Márk15.24. és keresztre feszítették, megosztottak a (felső)ruháin, sorsot vetve rájuk, hogy ki mit vigyen el (kapjon)

Márk15.25. három óra volt pedig (amikor) keresztre feszítették

Márk15.26. és elítélésének okát egy jelzőtáblára írták fel:

A ZSIDÓK KIRÁLYA

Márk15.27. és Vele együtt keresztre feszítettek két rablót, egyiket jobb és másikat bal felől,

Márk15.28. és beteljesedett az Írás: a törvénszegők közé sorolták,

Márk15.29. akik mellette elmentek, káromolták (szidalmazták), a fejüket csóválták és mondogatták: Aki lerombolod a templomot és három nap alatt fölépíted,

Márk15.30. mentsd meg magadat és szállj le a keresztről,

Márk15.31. hasonlóképpen a főpapok is az írástudókkal együtt gúnyolódtak és egymásnak ezt mondták: másokat megmentett, magát nem képes megmenteni

Márk15.32. a Krisztus, az Izrael királya, szálljon le most a keresztről, hogy lássuk és higgyünk ! és akik vele együtt voltak megfeszítve, azok is gyalázták Őt.

Márk15.33. Amikor hat óra lett, sötétség borult az egész földre, kilencedik óráig

Márk15.34. és a kilencedik órában felkiáltott Jézus nagy hangon: Elói, Elói, lama Sabaktáni ? ami ennyit jelent: Istenem, Istenem, miért hagytál el engem ?

Márk15.35. és néhányan az ott állók közül, akik hallották, ezt mondták: nézd, Illést hívja.

Márk15.36. Valaki pedig odafutott, ecetbe mártott szivacsot nádszálra tűzve inni adott neki, ezt mondta: hagyjátok, (hadd) lássuk, eljön-e Illés, hogy levegye ?

Márk15.37. Jézus pedig nagy hangon kiáltott és kilehelte szellemét

Márk15.38. és a templom függönye kettéhasadt felülről az aljáig.

Márk15.39. Amikor pedig a százados, aki ott állt vele szemben, látta, hogyan lehelte ki szellemét, ezt mondta: valóban ez az ember Isten Fia volt.

Márk15.40. Voltak pedig ott asszonyok is, akik távolról figyelték, akik közt ott volt magdalai Mária is és Mária, a kis Jakab és József anyja és Salómé,

Márk15.41. akik amikor Galileában volt, követték Őt és szolgálatára voltak és sokan mások akik vele együtt mentek fel Jeruzsálembe

Márk15.42. és amikor már esteledett, mivel az előkészület, azaz a szombat előtti nap volt,

Márk15.43. jött József, aki Arimátiából való volt, előkelő tanácsstag, aki maga is várta Isten Királyságát, bátran bement Pilátushoz és elkérte a Jézus testét.

Márk15.44. Pilátus pedig csodálkozott, hogy már meghalt és magához hívatta a századost, megkérdezte, hogy régen meghalt-e ?

Márk15.45. és amikor megtudta a századostól, odaajándékozta a holttestet Józsefnek,

Márk15.46. (aki) miután gyolcsot vásárolt, levette Jézust a keresztről, begöngyölte gyolcsba, és elhelyezte egy sírboltba, amely kősziklából volt kivágva (kivésve) és egy követ hengerített a sírbolt bejárata elé.

Márk15.47. A magdalai Mária és Mária, József anyja figyelték, hogy hová helyezték Őt.

16.

Márk16.1. És amikor elmúlt a szombat, a magdalai Mária és Mária, a Jakab anyja és Salómé illatszereket vásároltak, hogy elmenjenek (és) megkenjék Őt.

Márk16.2. és nagyon korán, a szombatok (a hét) első napján érkeztek a sírbolthoz, amikor a Nap felkelt

Márk16.3. és ezt mondták egymásnak: ki gördíti el nekünk a követ a sírbolt bejáratából ?

Márk16.4. és amikor feltekintettek, látták, hogy a kő már el van hengerítve, pedig roppant nagy volt

Márk16.5. (és) bementek a sírboltba látták, hogy jobbfelől egy fehér ruhába öltözött ifjú ül megdöbbenetek,
Márk16.6. az pedig ezt mondta nekik: nehogy megdöbbenetek, a keresztre feszített názáreti Jézust keresitek ? Életre kelt, nincs itt, nézzétek, itt az a hely, ahová helyezték,
Márk16.7. de menjetek, mondjátok meg a tanítványainak és Péternek, hogy előttetek megy Galileába, ott majd meglátjátok, amint megmondta nektek
Márk16.8. és kijöttek és elfutottak a sírbolttól, mert reszketés és ámulás fogta el őket és senkinek semmit sem szóltak, mert féltek
Márk16.9. amikor pedig a szombatok (a hét) első napján korán feltámadt, megjelent először a magdalai Máriának, akiből hét démont haj(i)tott ki.
Márk16.10. Ez elmenvén hírül adta azoknak, akik vele tartottak és (most) gyászolták és sírtak,
Márk16.11. (de) amikor meghallották, hogy él és hogy ő látta, nem hitték el,
Márk16.12. ezután pedig közülük kettőnek másféle alakban jelent meg útközben, amikor a mezőre mentek.
Márk16.13. Azok is elmentek és hírül adták a többieknek, de azok sem hittek.
Márk16.14. Utóbb pedig, amikor asztalhoz telepedtek, maguknak a tizenegyeknek jelent meg és szemükre vetette hitetlenségüket és keményszívűségüket, hogy nem hittek azoknak, akik életre kelve látták
Márk16.15. és ezt mondta nekik: menjetek el mind az egész világra, hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek,
Márk16.16. aki hisz és bemelegszik, az üdvözülni fog, aki pedig nem hisz, ítéletre megy.
Márk16.17. Akik pedig hisznek, azokat ezek a jelek követik: a nevemben démonokat haj(i)tanak ki, új nyelveken szólnak,
Márk16.18. kígyókat vesznek fel és ha valami halálosat isznak, semmiképp nem árt nekik, kezüket rosszullevőkre teszik és azok kitűnő állapotba jutnak.
Márk16.19. Az Úr pedig, miután szólott hozzájuk, felemeltetett az égbe és (le)ült az Isten jobbára,
Márk16.20. azok pedig elmentek (és) mindenütt hirdették az örömhírt (az evangéliumot), az Úr pedig együtt munkálkodott velük (velük volt munkájukban) és Igét követő csodajelekkel erősítette meg.